

Susret članova Stalnog vijeća HBK s državnim vrhom

Na susretima s predsjednikom Vlade RH Andrejom Plenkovićem i predsjednikom Hrvatskoga sabora Božom Petrovom istaknuta dobra suradnja države i Katoličke Crkve te izraženo zadovoljstvo vrlo otvorenim dijalogom

„Da vaša radost bude potpuna' (Iv 15,11) – O radosti učenja i poučavanja"

Katehetska zimska škola za vjeroučitelje osnovnih škola u organizaciji Nacionalnoga katehetskog ureda HBK i Agencije za odgoj i obrazovanje Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta u Nadbiskupijskome pastoralnom institutu u Zagrebu okupila više od 350 vjeroučitelja

Papa primio članove Diplomatskog zbora

Sveti Otac potaknuo na promicanje razoružanja, osvrnuo se na selilaštvo, primirje u Siriji i očuvanje stvorenoga te poručio da je mir dar, izazov i obveza

Božićna poslanica Srpske pravoslavne Crkve

*U ove blagoslovljene božićne dane molimo se Gospodinu da ugasi neprijateljstva među narodima, da spasi ljude svoje širom svijeta i da bude milostiv svima nama, istaknuo patrijarh Irinej u poruci koju je zajedno sa svim arhijerejima SPC uputio svećenstvu, monaštvu i svim vjernicima –
Donosimo izvještaje s božićnih slavlja diljem zemlje*

Domovinske vijesti

Tiskan molitveni priručnik za Svjetsku molitvenu osminu za jedinstvo kršćana 2017.

100. rođendan preloškog župljanina Bolte Najmana

Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog čestitao Božić pravoslavnim vjernicima

Čestitka predsjednika HBK pravoslavnim vjernicima

Pismo žumberačkih svećenika vjernicima u povodu Godine obitelji

Oproštaj od s. Marije Gabrijele od Jaganjca Božjeg

Biskup Mrzljak primio biskupe iz Maribora i Celja

Uspješno završila akcija „Pomagati je lako!"

Biskup Košić posjetio Caritasovu kuću u Oborovu

Druga sjednica Predsjedništva Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije

25. obljetnica rušenja helikoptera s promatračima kod Novog Marofa

Crkva u Hrvata

Regionalni susret Hrvata u Rigi na susretu Taizea

Susret pripravnica Družbe sestara služavki Malog Isusa

Pohod dobročinitelja Banjolučke biskupije

Inozemne vijesti

Francuski biskupi pomažu studentima iz Kirkuka

Poljski parlament usvojio rezoluciju o proslavi krunidbe Crne Gospe Lombardi dobitnik nagrade „Dobre vijesti"

„Pomoć Crkvi u nevolji" pokreće dva nova projekta u Pakistanu

Papa Franjo krstio 28 djece

Prilog dokumenti

Pismo pape Franje biskupima na blagdan Nevine dječice

„Rahela oplakuje sinove svoje", ali... „ima nade za tvoje potomstvo" (Jr 31)

Bog se mora roditi u našem srcu

Prava misija nije nikada prozelitizam, već privlačenje drugih Kristu

Domovinske vijesti

Tiskan molitveni priručnik za Svjetsku molitvenu osminu za jedinstvo kršćana 2017.

Molitveni priručnik objavljen je kao zajedničko izdanje Kršćanske sadašnjosti i Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog, a na internetu je dostupan i u elektroničkom obliku Zagreb, 3.1.2017. (IKA) - Vijeće Hrvatske biskupske konferencije za ekumenizam i dijalog u suradnji s Ekumenskim koordinacijskim odborom Crkava u Hrvatskoj (EKOCUH) priredilo je i tiskalo molitveni priručnik za Svjetsku molitvenu osminu za jedinstvo kršćana 2017. godine.

Ovogodišnja Molitvena osmina za jedinstvo kršćana ima geslo: "Pomirenje – ljubav nas Kristova obuzima" i polazi od Druge poslanice Korinćanima, peto poglavlje, od 14. do 20. retka.

Tekstove je priredila Radna zajednica kršćanskih Crkava u Njemačkoj (ACK) u kontekstu obilježavanja 500. obljetnice reformacije. Priređivači u svome uvodu ističu: "Crkve u Njemačkoj su se suglasile da spomen reformacije u ekumenskoj zajednici treba obilježavati kao blagdan Kristov" jer: "usredotočenje na jezgru kršćanske vjere, Isusa Krista i njegovo djelo pomirenja, omogućuje ekumenskim partnerima Evangeličke Crkve u Njemačkoj (rimokatoličkoj i pravoslavnoj Crkvi, baptistima, metodistima, menonitima i drugima), da se uključe u obilježavanje spomena reformacije".

Tajnik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog dr. Jure Zečević pohvaljuje takav pristup budući da "takvo kristocentrično obilježavanje reformacije nije 'sol na ranu', nije oholi 'trijumf' jednih nad drugima, nakon čega ćemo još više zazirati jedni od drugih, nego je poveznica koja nas vraća jedne drugima, približava i pomiruje".

Na taj način će ove 2017. godine, pišu priređivači, "luteranski i katolički kršćani nakon stoljeća uzajamnog osuđivanja i podcjenjivanja prvi puta zajedno obilježiti početak reformacije".

U priručniku se i kršćani hrvatskoga govornog područja pozivaju da tijekom Osmine mole Duha Svetoga "da se postojeće jedinstvo među kršćanima uveća i da nas sve trajno uči umijeću dijaloga i suživota".

Molitveni priručnik objavljen je kao zajedničko izdanje Kršćanske sadašnjosti i Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ekumenizam i dijalog, a na internetu je dostupan i u elektroničkom obliku.

Predstavnici Caritasa Biskupije Mantova posjetili Caritas Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 3.1.2017. (IKA) - Predstavnici Caritasa Biskupije Mantova, predvođeni župnikom župe sv. Mihaela arkandela u Monzambanu don Luigijem Milanijem 2. i 3. siječnja posjetili su zagrebački Caritas i dogovorili nastavak suradnje. Don Luigi Milani, s dvije peteročlane obitelji (obitelj Areti i Della Grisa sa po troje djece), tri predstavnika župnog Caritasa (Daniela Cappa, Mariagiovanna Pezzini i Flavio Baroni) te s. Serena Bussinello, članica družbe sv. Franje, posjetili su Kuću sv. Franje u Vugrovcu, te Prihvatilište za beskućnike u Sesevskom Kraljevcu.

U Kući sv. Franje vrijeme su proveli u druženju i igri s djecom te su im predali poklone (odjeću i slatkiše), a korisnicima Prihvatilišta za beskućnike darovali su novi LCD televizor koji je oduševio stanovnike te kuće. Berislav Janjić, voditelj Kuće sv. Franje i Iva Hrvačić, voditeljica

Prihvatilišta za beskućnike, goste su upoznali sa životom i radom u kućama, izazovima i poteškoćama s kojima se susreću njihovi korisnici, planovima za budućnost te su razmijenili novogodišnje želje i čestitke.

Goste iz Monzambana primio je mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup i generalni vikar, a susreli su se i s mons. Stjepanom Večkovićem, kancelarom Nadbiskupskoga duhovnog stola s kojim su suslavili euharistijsko slavlje na talijanskom jeziku. Za vrijeme boravka u Zagrebu razgledali su zagrebačku katedralu te posjetili grob i muzej bl. Alojzija Stepinca. Tijekom dvodnevnog boravka u Zagrebu ulogu vodiča i prevoditelja gostima je pružala Nikolina Jurić, psihologica obiteljskog savjetovališta.

U razgovoru s ravnateljicom Caritasa, s. Jelenom Lončar, vrednovali su dosadašnju suradnju te dogovorili nove oblike suradnje koji će se realizirati u ovoj godini, što svjedoči njihovu snažnu volju za pomaganjem korisnika zagrebačkog Caritasa.

Prije povratka u Italiju, ravnateljica je prigodnim darovima obradovala djecu iz obitelji Areti i Della Grisa zahvaljujući svim obiteljima kod kojih su Caritasova djeca boravila u okviru ljetnog kampa Grest 2016, ali i obiteljima koje će im velikodušno otvoriti vrata svojih srca i domova u okviru kampa Grest 2017.

100. rođendan preloškog župljanina Bolte Najmana

Cirkovljan, 3.1.2017. (IKA) - 100. rođendan Bolte Najmana, oca varaždinskog župnika i dekana preč. Stjepana Najmana, proslavljen je u utorak 3. siječnja u Cirkovljanu, filijali župe Prelog. Slavljenika je, uz mnoge druge čestitare, posjetio i varaždinski biskup Josip Mrzljak koji je prethodno u zahvalu za njegov život predvodio i misno slavlje u mjesnoj crkvi Sv. Lovre. U slavlju su sudjelovali članovi obitelji, rodbina i znanci te župljani, kao i predstavnici Grada Preloga na čelu s gradonačelnikom Ljubomirom Kolarekom. S biskupom su, osim sina slavljenika, suslavili domaći župnik preč. Antun Hobljaj, župni vikar vlč. Nikola Markušić i tajnik biskupa vlč. Nikola Tomašević.

Župnik Hobljaj pozdravio je sve nazočne kazavši da su se okupili na radostan, lijep i svečani događaj na blagdan Presvetog Imena Isusovog koji ih je i ovog Božića razveselio svojim dolaskom. Sabrao nas je jedan uistinu prekrasan događaj, a to je proslava 100 godina života župljanina Baltazara Bolte, koji je rođen u vrijeme I. svjetskog rata te je već dan po rođenju bio kršten u župnoj crkvi, rekao je župnik Hobljaj te zahvalio biskupu što je svojim dolaskom počastio slavljenika i njegovu cijenjenu obitelj kako bi zahvalili na životu, i to upravo danas kada je život toliko ugrožen i kada su životi potrebni dragom Međimurju i cijeloj domovini Hrvatskoj. Također je pročitana pjesma "Stoto leto" sa željom da slavljenikove "zmočene roke v molitvi navek nek sklopljene budu i zahvaljujuju Bogu na ovom stogodišnjem godu".

Biskup Mrzljak rekao je da su se sabrali da bi Bogu zahvalili za njegov život, za sve ono dobro što je učinio i želeći mu mnogo zdravlja i da život koji je pred njim ispuni prema Božjoj volji. U propovijedi je biskup kazao kako se slavljenik rodio nekoliko dana uoči svetkovine Sveta tri kralja te je ime dobio po jednome od njih. Na taj su način njegovi roditelji željeli iskazati poštovanje Bogu, ali i i željeli da poživi takvim životom da bi se njegovo ime moglo izgovarati s poštovanjem. Zaželio je svima da ih blagdan

Presvetog Imena Isusovog potakne na to da se poštuje svakog čovjeka, a to se može ako se poštuje najprije Božje ime i ime utjelovljene Božje ljubavi na svijetu. Na kraju mise biskup je podsjetio kako su stari ljudi često govorili nakon mise kad bi došli doma "daj vam Bog del svete meše" te je zaželio da dio slavlja svi ponesu slavljeniku koji je zbog svoje dobi bio spriječen sudjelovati u svetoj misi.

Misno slavlje uljepšao je nastup župnog zbora koji je nakon mise izveo nekoliko prigodnih pjesama.

Biskup Mrzljak potom je posjetio slavljenika u njegovu domu gdje mu je uputio srdačnu čestitku, te ga uz molitvu okupljene zajednice i pričestio. Na dar mu je u znak zahvalnosti za njegov stoljetni uzoran vjernički život predao plaketu Varaždinske biskupije s likovima biskupijskih zaštitnika sv. Marka Križevčanina i bl. Alojzija Stepinca.

Bolto Najman rođen je u vrijeme Prvog svjetskog rata 3. siječnja 1917. godine u Cirkovljanu od roditelja Matije i Magdalene r. Mikec. Odrastao je s tri brata i tri sestre u skromnoj obitelji. U vrijeme Drugog svjetskog rata mobiliziran je i poslan na radne zadatke u Njemačku, a poslije prevrata odsluživao je vojsku u Zagrebu. Oženio se s Katarinom r. Berljak 2. veljače 1949. godine te su 5. siječnja 1951. dobili prvog sina Ivana. Ubrzo je stradao na gradilištu ceste u Zidanom Mostu u Sloveniji kada mu je rudarski vagonet natovaren šljunkom smrskao desnu potkoljenu. Mučnih osam mjeseci preležao je u bolnici nakon ugrađenih šipki u skvrčenom položaju zbog presađivanja kože. Nakon oporavka ostao je trajni invalid rada. Koliko je mogao, nastojao je raditi na poljoprivredi s obitelji i starijim bratom uzimajući u zakup tuđe njive za dio uroda. Sa suprugom Katarinom 10. kolovoza 1955. dobio je sina Stjepana, a 15. srpnja 1957. i kćer Bernardu.

Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog čestitao Božić pravoslavnim vjernicima

Sisak, 4.1.2017. (IKA) - Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog sisački biskup Vlado Košić čestitao je Božić vjernicima Srpske pravoslavne Crkve i Makedonske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj.

Čestitku je u srijedu 4. siječnja uputio episkopu zagrebačko-ljubljanskom o. Porfiriju Periću i episkopu gornjokarlovačkom o. Gerasimu Popoviću iz SPC te metropolitu strumičkom o. Naumu Ilievskom i o. Kirku Velinskom iz MPC. „Najprije Vam od srca zahvaljujem na Vašim čestitkama i dobrim željama. U Otajstvo utjelovljenja Sina Božjega, vječnog Božjeg Logosa, jednako vjerujemo i od njega živimo svi mi koji se zovemo Kristovim učenicima. Stoga je ne samo isti datum, 25. prosinca, koji samo slavimo po različitim kalendarima u drugi dan, nego je i ista Tajna vjere i isti Krist Gospodin koji je došao svima nama ljudima da bi nam svima donio mir i spasenje. Želim Vam od sveg srca Božji mir i svaki njegov blagoslov u novoj Godini Gospodnjoj! Hodie vobis natus est Salvator, Christus Dominus. - Danas vam se rodio Spasitelj - Krist Gospodin", poručio je biskup u čestitki.

Biskup Košić uputio je čestitke i sisačkom parohu o. Veselinu Ristiću, umirovljenome sisačkom parohu protorejereju stavroforu Petru Olujiću te o. Daliboru Petkoviću, parohu stupovačkom.

Čestitka predsjednika HBK pravoslavnim vjernicima

Zagreb, 4.1.2017. (IKA) - Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić čestitao je Božić pravoslavnim vjernicima.

U čestitki poglavarima Srpske i Makedonske pravoslavne Crkve nadbiskup Puljić zahvalio je na božićnim i novogodišnjim čestitkama koje je od njih primio te je podsjetio i na svoje božićno obraćanje u kojem je uputio čestitku svima koji po Julijanskom kalendaru slave rođenje Kristovo, izvijestio je Tiskovni ured HBK. "O tom otajstvenom događaju Božića sve je rečeno one svete noći kad se u malom Isusu dogodio Božji dar ljudima, vremenima i narodima. A on osobno 'radi nas ljudi i radi našeg spasenja' sišao s nebesa i združio se s čovjekom, zauvijek, o čemu tih dana čitamo izvješća iz evanđelja. Čestit Božić i mirom Božjim blagoslovljenu Novu 2017. godinu u kojoj neka nas sve Novorođeni obdari svojim darovima radosti, blagoslova i mira!", istaknuo je u čestitki predsjednik HBK.

Pismo žumberačkih svećenika vjernicima u povodu Godine obitelji

Svećenici sve potiču na bolju komunikaciju unutar obitelji, na obiteljsku molitvu koja, makar bila i kratka, ima svoj učinak, te na još zauzetiju međusobnu solidarnost i pomoć unutar obitelji

Križevci, 4.1.2017. (IKA) - Na početku 2017. godine, koja je posvećena obitelji, "molimo Gospodina da spusti svoj blagoslov na sve naše obitelji kako u Žumberku tako i u gradovima gdje žive mnogi naši vjernici. Mi svećenici radosno ispunjavamo svoju pastirsku zadaću brinući za stalni duhovni rast svih naših obitelji. Kao što župnici imaju obvezu brinuti za duhovni rast župne zajednice tako svaki otac i majka imaju zadatak odgovorno ispunjavati svoje poslanje u obitelji", pišu žumberački svećenici.

Godina posvećena obiteljima želi donijeti "zraku ljubavi u svaki dom i u svaku osamljenu dušu. Želimo da ljubav bude položena u naš svakidašnji život". Od obitelji kreće i promjena u društvu, a u njoj posebnu pažnju valja posvetiti najmanjima. U tom vidu svećenici sve potiču na bolju komunikaciju unutar obitelji, na obiteljsku molitvu koja, makar bila i kratka, ima svoj učinak, te na još zauzetiju međusobnu solidarnost i pomoć unutar obitelji.

Na kraju pisma žumberački svećenici sve vjernike potiču na posebnu pobožnost prema Svetoj Nazaretskoj obitelji, uz molitvu "da Crkva među vjernicima plodonosno ove Godine ispuni svoje poslanje u obiteljima i po obiteljima".

Kardinal Bozanić čestitao Božić patrijarhu Irineju

Zagreb, 4.1.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je božićnu čestitku patrijarhu Srpske pravoslavne Crkve Irineju, u kojoj stoji: „Isus Krist, savršena Očeva Riječ, utjelovljenjem je preuzeo ljudsko obličje, sjedinjujući se tako sa svakim čovjekom. U otajstvu Božića Isus Krist se objavljuje kao istinska novost koja nadilazi sva ljudska traženja i čežnje. Tu za čovjeka neizrecivu novost Bog je objavio u utjelovljenoj vječnoj Riječi, da bismo i mi živjeli za druge. Radost i bogatstvo Kristova utjelovljenja usmjereni su na sve ljude. Vaša Svetosti, zahvaljujem Vam na čestitkama koje ste mi uputili prigodom božićnih i novogodišnjih blagdana. U ozračju božićne radosti, srdačno čestitam Božić Vama, Vašem svećenstvu, monaštvu, kao i svim vjernicima Srpske pravoslavne Crkve te želim obilje Božjeg blagoslova u novoj 2017. godini", izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Oproštaj od fra Bože Morića

Šibenik, 4.1.2017. (IKA) - U crkvi Sv. Ante u Šibeniku na Šubičevcu umirovljeni biskup Ante Ivas služio je misu zadušnicu za redovnika-svećenika fra Božu Morića koji je preminuo u samostanu na Šubičevcu u ponedjeljak 2. siječnja, u 70. godini života, 53. redovništva i 44. svećeništva. Na oproštaju od fra Bože Morića bili su šibenski biskup Tomislav Rogić, provincijal fra Joško Kodžoman te 79 redovnika i svećenika.

Rodbina, vjernici, redovnice i osobni prijatelji došli su se oprostiti od fra Bože. Pjevanje je predvodio zbor župe Sv. Ante na Šubičevcu pod ravnanjem Kristine Pešić, a za orguljama je svirala Tina Banovac. Sprovodne obrede, uoči mise zadušnice, na groblju Kvanj u Šibeniku prevodio je provincijal fra Joško Kodžoman, a fra Ante Branko Periša održao prigodne riječi oproštaja.

„Ovom misom zahvaljujemo Bogu - Božiću, za sav život i marnu svećeničku službu Bogu i ljudima, kojoj je brat naš fra Božo darovao cijeli svoj život. Rekao bih, u znaku imena koga je dobio na sv. krštenju: Božo, Božji, Bogu posvećen, posvema: ljudski, redovnički, svećenički", istaknuo je u oproštaju biskup Ivas, zahvalivši Bogu za „dugogodišnje poznanstvo, zajedništvo i iskrenu suradnju u služenju puku Božjemu, u Crkvi koja je u našoj (i kako je često isticao, njegovoj) biskupiji šibenskoj". „Najveći dio svoga života i svećeničkog i redovničkog služenja, gotovo 37 godina, od Dubrave i Bilica, od Visovca, evo do šibenskog Šubičevca, fra Božo je s ljubavlju i poznatom upornošću i ustrajnošću, svim svojim snagama i sposobnostima, neumorno ugrađivao u ovu Crkvu Božju, koja je vjekovima odgajala i hranila dušu i svekoliku kulturu našega hrvatskog naroda na ovom našem često nemirnom tlu. Zahvaljujemo Bogu za njegovu sinovsku ljubav i brigu koju je iskazivao, blage uspomene našem biskupu Arneriću u godinama njegova boravka „u miru" u Unešiću, kao i za njegovu gostoljubivost, podršku i skrb koju je kao župnik i dekan Unešića iskazivao našim braniteljima u onim teškim i ponosnim godinama stvaranja i obrane naše Domovine", rekao je umirovljeni biskup Ivas u oproštaju na misi.

U propovijedi je šibenski biskup Tomislav Rogić posvjedočio: „Samo nam vjera u uskrsnuće može dati snagu da već sada imamo čvrst temelj pod nogama, može dati smisao i odgovore na sva pitanja, može pomoći da prevladamo sve poteškoće, može nas podići da ostvarenje konačne pravde, istine i savršene ljubavi u Bogu. S tim pouzdanjem i u toj vjeri opraštamo se od pokojnog fra Bože koji je svojim redovničkim i svećeničkim služenjem ostavio traga u mnogim župama naše Šibenske biskupije."

„Nikada nije lako portretirati nečiji psihološki ili duhovni profil, ali bih u ovoj prigodi ipak istaknuo da je fra Božo u svojoj ljudskoj prostodušnosti u svakom trenutku bio svjestan svoga svećeničkog zvanja i poslanja, u kojem je bio do kraja sretan i ispunjen, svjestan svoga svećeničkoga dostojanstva koje je obranio i očuvao neokaljanim, svjestan svoje uloge da živi bliskost s običnim malim ljudima, posebno u njihovoj nevolji, da im pomaže, da se s njima raduje i tuguje, da ih predvodi sigurnim stazama, da s njima i od njih uči...", istaknuo je u oproštajnom govoru uz sprovodne obrede provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman. Od pokojnog fra Bože Morića u više su se govora oprostili franjevci i vjernici s kojima je pastoralno surađivao i djelovao, izvijestila je stranica splitskih franjevaca.

Zagrebački nadbiskup čestitao Božić pravoslavnom metropolitu Porfiriju

Zagreb, 4.1.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je božićnu čestitku pravoslavnom metropolitu zagrebačko-ljubljanskom Porfiriju Periću. „Crkva zagrebačka u godini Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, koju živi i slavi nošena riječima: Hodimo u novosti života (Rim 6, 4), s radošću razmatra otajstvo Rođenja Bogočovjeka Isusa Krista, istinske Novosti koja razveseljuje svakoga čovjeka i svojom ljubavlju preobražava svijet. U božićnome slavlju ispovijedamo prihvaćanje objave istine o Bogu, o Bogočovjeku, a time i o čovjeku, o svijetu, o sebi. Božić je blagdan za sve ljude, za cijelo čovječanstvo, a za nas kršćane događaj spasenja u kojemu se preporučamo, ponovno oživljujemo u ljubavi, slaveći Boga koji se rađa, da bi bio vidljiv, blizak: da bi po objavi ljubavi svima bio spoznatljiv, a mi da bismo se približili i Bogu i sebi i drugim ljudima. Vaše Visokopreosvećenstvo, zahvaljujem Vam za čestitku koju ste mi uputili prigodom božićnih blagdana. U ozračju radosti, što nam je svake godine donosi rođenje Gospodinovo, iskreno čestitam Božić Vama, Vašem svećenstvu i vjernicima te želim obilje Božjeg blagoslova u novoj 2017. godini", navodi se u čestitki koju prenosi Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Oproštaj od s. Marije Gabrijele od Jaganjca Božjeg

Kloštar Ivanić, 5.1.2017. (IKA) - Karmelićanka s. Marija Gabrijela od Jaganjca Božjeg (Ivančić), preminula u 81. godini života u karmelu Sv. Male Terezije u Kloštar Ivaniću, pokopana je u četvrtak 5. siječnja u Kloštar Ivaniću. Misu zadušnicu u samostanskoj kapeli Svete Male Terezije te prije toga sprovodne obrede na mjesnom groblju predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s domaćim župnikom fra Dragom Brglezom i više svećenika. Izrazivši svoju iskrenu sućut sestrama u Karmelu te obitelji pokojnice, biskup je u homiliji podsjetio na životni put s. Gabrijele, istaknuvši kako se ove godine navršava 50 godina otkako je obukla svoje redovničko odijelo. „Od 1972. godine s. Marija Gabrijela ovdje u Karmelu u Kloštar Ivaniću, kao 'vanjska sestra', svojim smiješkom, pristupačnošću, dobrotom, ljubavlju i djetinjom otvorenosću primala je sve koji dolaze i kucaju na ova vrata, sve one koji su željeli vidjeti sestre, potražiti savjet, povjeriti im svoje probleme i nade. Ona je tu bila, kako što je na groblju rekao fra Drago, dobra duša ovoga Karmela. Sjećam se, svaki puta kada sam dolazio ovdje u samostan, ona mi je na odlasku darovala krunice i Agnus Dei da ih ponese i poklonim nekome. Mogao bi se čovjek sjetiti rata kada smo svima dijelili krunice. Sada nije više takav rat, ali se odvija duhovni boj te je još više potrebna molitva krunice. Molimo da našoj sestri Gospodin udijeli vječni mir i da ju primi u svoj dom za koji se spremala čitav svoj život, a za sva dobra koja je činila ljudima i svjedočenje karmelićanskog poziva neka je Gospodin nagradi vječnim darovima".

U nastavku govoreći o pročitanoj Božjoj riječi „Ja sam kruh koji je sišao s neba, tko ne jede ovoga kruha nema života u sebi", biskup je rekao kako Isus tu nije govorio u doslovnom smislu. „Bilo bi nemoguće da su apostoli na Posljednjoj večeri pili njegovu krv i jeli njegovo meso, ali On je ostao realno prisutan kada je dao kruh i vino te rekao: 'ovo je moje tijelo, ovo je moja krv'. Ta gozba njegove ljubavi, ta Posljednja večera ponavlja se u euharistiji svaki dan i hrani duše vjernika po cijelom svijetu već više od 2000 godina. I mi smo dionici tog kruha, te gozbe, a osobito oni koji slave euharistiju i blaguju svaki dan, koji se doista hrane duhovno za svoj unutarnji život proslavljenim tijelom i krvlju

Kristovom, Kristom živim i uskrslim. Ti već imaju život u sebi, jer bez blagovanja tijela Kristova mi nemamo u sebi života. Kao što On živi od Oca, i onaj koji njega blaguje živi od njega, jer On daje taj život. Naša sestra Gabrijela je rado primala pričest svaki dan i tako je okrijepljena sakramentima i otišla s ovoga svijeta. Neka joj Gospodin to što je obećao i ispuni. Neka bude i njoj milosrdan i dobrotiv te je nagradi onim što je obećao svima koji će njega blagovati u toj nebeskoj hrani na gozbi euharistije", zaključio je biskup. Na kraju u ime sestara iz Karmela Sv. Male Terezije te priorice s. Danijele Licul na dolasku i molitvi za dušu pokojne s. Marije Gabrijele zahvalio je svima fra Drago Brglez.

Apel biskupa Bogovića za širenje fundusa Zavičajne knjižnice

Gospić, 5.1.2017. (IKA) - Protekle jeseni na inicijativu umirovljenoga biskupa Mile Bogovića otvorena je u Gospiću Zavičajna knjižnica koja je smještena pored biskupskog ordinarijata u ulici Senjskih žrtava 36 u kojoj se odnedavno nalazi stan umirovljenog biskupa. Sadašnji fundus ponajviše čine knjige tematski vezane za povijest prostora Gospićko-senjske biskupije kojim se u svojoj dugoj znanstvenoj karijeri bavio dr. Bogović, a riječ je o prostoru Like Krbave, Gacke, Lapačke doline, Senja i Podgorja, Ogulinskog i Slunjskog kraja. Osim toga biskup Bogović je za knjižnicu nabavio sve što je tiskano o povijesti tog prostora. Biskup je osigurao i dio knjižnog materijala i za ostala područja, no tu nije bio do kraja uspješan. Iz spomenutih razloga formiran je inicijativni odbor (Ana Lemić, Ivica Mataija, Vesna Grahovac Pražić, Franje Puškarić) u čije ime je biskup Bogović poslao dopise na više adresa s ciljem da pisci s prostora biskupije koji su o tome prostoru nešto pisali daruju knjižnici svoje knjige, kao i svima onima koji mogu da iz svojih privatnih knjižnica ustupe dio knjižne i arhivske građe Zavičajnoj knjižnici a vezano za spomenuti prostor. Darovi se mogu poslati poštom ili javiti da se dođe po njih ako je riječ o većoj količini. Popis prikupljenih naslova može se vidjeti na web adresi <http://www.gospicko-senjska-biskupija.hr/ordinarijat-vijesti/4657-otvorena-zavi%C4%8Dajna-knji%C5%BEnica-gospic%C4%87ko-senjske-biskupije.html>.

Biskup Mrzljak primio biskupe iz Maribora i Celja

Varaždin, 5.1.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak susreo se u četvrtak 5. siječnja u Varaždinu s mariborskim nadbiskupom Alojzijem Cvilkom te celjskim biskupom Stanislavom Lipovšekom. Biskup Mrzljak u pratnji generalnog vikara mons. Ivana Godine, proveo je biskupe iz Slovenije po središnjim ustanovama i uredima Varaždinske biskupije. Najprije su posjetili varaždinsku katedralu gdje su se zadržali u molitvi za Varaždinsku biskupiju i njezina prvog biskupa, pokojnog mons. Marka Culeja. Nakon toga biskupi su posjetili Ured za pastoral u medijima Varaždinske biskupije, Biskupijsku knjižnicu i Svećenički dom. Mariborski nadbiskup Cvikl zahvalio je na pozivu te za dobru prijateljsku i susjedsku suradnju biskupija. Istaknuo je kako se po ovim susretima, koji se događaju već nekoliko godina u nizu, potiče upravo ona bratska povezanost dvaju naroda po zajedničkoj vjeri u Isusa Krista. U tom smislu biskupi su se u razgovoru osvrnuli i na zajedničko hodočašće hrvatskih i slovenskih vjernika u Stičnu u listopadu ove godine. Biskup Mrzljak zahvalio je nadbiskupu Cviklu i biskupu Lipovšku na odazivu te izrazio nadu da će takvi susreti i dalje pridonositi dobrim susjedskim i prijateljskim odnosima triju biskupija.

Svetkovina Bogojavljenja u Sisku

Mudraci su bili tražitelji istine, istraživači; oni nisu bili zadovoljni samo teoretskim spoznajama koje su otkrili, nego su to znanje željeli i testirati u životu, istaknuo biskup Košić Sisak, 6.1.2017. (IKA) - Na svetkovinu Bogojavljenja, u ponedjeljak 6. siječnja, sisački biskup Vlado Košić predvodio je svečano misno slavlje u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku. U koncelebraciji bili su kancelar mosn. Marko Cvitkušić, domaći župnik preč. Marko Karača i vlč. Dražen Mirčić, a služio je đakon Vjekoslav Uvalić.

U homiliji biskup je rekao da svetkovina Bogojavljenja ili blagdan „Sveta tri kralja“, govori o nekoliko važnih sastavnica našega kršćanskog života: „Prvo, mudraci su bili tražitelji istine, istraživači; oni nisu bili zadovoljni samo teoretskim spoznajama koje su otkrili, nego su to znanje željeli i testirati u životu – htjeli su vidjeti toga novog židovskog kralja, za kojeg su otkrili u svetim židovskim knjigama da se trebao roditi; moguće da su bili zvjezdznanci, astronomi, pa su vidjeli čudesnu izvanrednu svjetlost na nebu i pohrlili su za tom svjetlošću – zvijezdom koja im je pokazivala put; dakle, oni su htjeli znati, ali oni su htjeli i vidjeti. Drugo, da bi potvrdili svoje znanje vlastitim iskustvom, trojica mudraca s Istoka dali su se na dugi put – nisu se štedjeli niti bojali žrtve, oni su hrabro zakoračili, vjerujući da će na kraju te pustolovine pronaći onoga koga su željeli vidjeti. Sigurno je da su znali da mogu i ne uspjeti, tj. da im se trud neće isplatiti: 'naći ga nećete, uzalud sav vaš trud!', pjeva naša hrvatska pjesma izričući riječi kralja Heroda, kao poruku mudracima, no to obeshrabrivanje oni su mogli imati i u sebi, bojeći se da im zaista njihov put može završiti bez željenog cilja. Dakle, treće njihovo svojstvo bila je hrabrost: oni su unatoč ili usprkos mogućnosti da im naum ne uspije, pošli na put. Željeli su naime pokušati, negoli da poslije dožive: evo, možda smo ga mogli naći i upoznati, ali nismo se usudili, bojali smo se. Hrabrost tako nije odsutnost straha nego mogućnost da se taj strah nadvlada. To su oni učinili. Motivacija im je bila u tome da će ih, ako našu novorođenog kralja, taj susret samim time što su uspjeli, razveseliti“.

U nastavku biskup je rekao kako Bogojavljenje objavljuje da je Krist došao spasiti sve ljude o čemu govore i današnja čitanja. „Prorok Izaija (Iz 60, 1-6) u svojoj viziji budućnosti Izraela i dolaska Mesije u Jeruzalem kaže: 'k tebi će poteći bogatstvo mora, blago narodā k tebi pritjecati.' Riječ je dakle o tome da će Mesija biti svjetlo za sav svijet, za sve narode koji će mu doći pokloniti se. Time se nadilazi starozavjetna zatvorenost židovskog naroda koji je vjerovao da je on jedini izabrani Božji narod, da je Božje spasenje dano samo njemu. Bog voli sve ljude koje je stvorio i on preko Izraela, iz kojeg je došao Krist Mesija, želi doći do svih ljudi iz svih naroda i spasiti ih. I sv. Pavao u Poslanici Efežanima kaže za tzv. poganske narode, kako je 'sada u Duhu objavljeno svetim njegovim apostolima i prorocima: da su pogani subaštinici i sutijelo i sudionici obećanja u Kristu Isusu – po evanđelju'. A sveti Pavao upravo je bio navjestitelj Evanđelja poganskim, tj. nežidovskim narodima, i zato je nazvan Apostolom naroda. Evanđelje pak čitavo govori o toj novosti, naime: Kristu dolaze i klanjaju se mudraci s dalekoga poganskog Istoka, a ne Židovi. Oni ga traže, dok Židovi koji su kod sv. Mateja predstavljeni po Herodu i njegovu dvoru ne odlaze u Betlehem i ne traže ga da mu se poklone, nego Herod ga traži – da ga ubije! To je taj paradoks: oni koji su njegovi ga ne primiše, a narod poganski koji pravoga Boga nije upoznao sada dolazi i klanja se Bogu živomu. Zanimljiva je u tom događaju spoznaja da je Herodov dvor znao ali nije otišao, dok su mudraci morali pitati da bi saznali, i oni su tražeći našli i

otišli do novorođenog Kralja. Tako se pokazuje, kao i mnogo puta u povijesti, da znati i činiti nije isto, odnosno da oni koji ne znaju često mogu prije nešto učiniti, nego oni koji znaju a ne žele ništa poduzeti. To je pouka i za nas, draga braćo i sestre. Mi znamo tko je Isus, rođen u Betlehemu. Mnogi još uvijek ne znaju. Ali je pitanje tko ga traži, tko ga treba, tko čezne za njim. Ako su to i oni koji ga ne poznaju, pomozimo im mi da dođu do njega, ali i sami se pokrenimo i pohrlimo da mu se poklonimo, da budemo i mi dionici njegovih darova. Jer mudraci, istina, jesu ponijeli svoje dragocjene darove i dali ih Isusu, ali su mnogo više primili od njega – premda ne vidljivih, materijalnih darova, nego vjeru, radost i nadu, što je daleko vrednije od svega što možemo dobiti.

Poučeni „zatim u snu da se ne vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem u svoju zemlju". Kad jednom susretne Krista, ne smije se čovjek više vraćati Herodu koji Krista ne želi, koji Krista želi ubiti. Kad jednom doživimo ljepotu susreta s Kristom, izbjegavajmo sve ono i sve one koji ga ne žele i koji ga progone. Neka naš život bude drukčije svjedočanstvo, svjedočanstvo ljubavi prema njemu, jer on je promijenio i spasio naš život, obogatilo ga svojim duhovnim darovima i zato mu zahvaljujemo i molimo ga za sve svoje, za našu Domovinu, za sve potrebne, da nam svima Gospodin udijeli novost radosti života u njemu", zaključio je na kraju biskup.

Misno slavlje animirao je Mješoviti zbor katedralne župe uz vodstvo prof. Jelene Blašković i orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice. Nakon mise biskup je blagoslovio župnu kuću katedralne župe, a nakon toga župnik je blagoslovio Biskupijski ordinarijat, Veliki Kaptol.

Bogojavljenje u Gospiću

Pozvani smo da budemo Isusovi svjedoci, ili bolje rečeno, kristonosci, ljudi u kojima će drugi moći prepoznati pravo lice i srce Kristovo, potaknuo je biskup Križić vjernike

Gospić, 6.1.2017. (IKA) - Svečano misno slavlje na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja, u gospićkoj katedrali Navještenja BDM predvodio je gospićko-senjski biskup Zdenko Križić u koncelebraciji s gospićkim župnikom i dekanom mons. Milom Čančarom i biskupovim tajnikom i župnim vikarom vlč. Mišelom Grgurićem.

U propovijedi biskup je istaknuo: "Ostaje nejasno tko su bili ovi mudraci s istoka, te po čemu su razaznali da je neka zvijezda na nebu izvanredna i da je moraju slijediti, i na koji način su je slijedili, te kako su mogli po toj zvijezdi spoznati da se rodio novi kralj i da će ih zvijezda voditi prema mjestu gdje se on rodio? Sve ovo će nam ostati tajna, ali je nama najvažnija poruka ovog evanđeoskog događaja. Evanđelist napominje da su mudraci vidjeli zvijezdu, koja putuje i oni je žele slijediti. Oni su tu zvijezdu u svojoj nutринi razumjeli i interpretirali kao Božji znak, i osjetili su nutarnji imperativ da oni trebaju odgovoriti tom Božjem znaku. Bog čovjeku vjere daje svoje znakove. Znakovima ga potiče da nešto učini ili da nešto ne učini. Bog nas određenim znacima želi pomoći u življenju naše vjere. Ti znakovi ne moraju biti nekakva viđenja, nekakva ukazanja, ili nešto toga tipa. Mogu to biti nekakvi mali događaji koji su posve neočekivani i koji nas jako iznenade. Tko se od nas u životu nije iznenadio nad nekim neočekivanim događajima i popratio ih pitanjima: „Je li to moguće", „Tko bi to očekivao", „Nevjerojatno", i slično. Problem je što se najčešće, osim ovog čuđenja, ne ide dalje. Ne postavimo si pitanje: Poručuje li nam Bog preko tih znakova nešto? Poziva li nas na nešto? Kada nema ovih pitanja, onda ti znaci prođu bez odgovora, ne koriste nam ama baš ništa, ne promijene ništa u našem životu. Ovi

mudraci u vjeri odgovorili su Božjem znaku i slijedili ga. Sigurno da im nije bilo jednostavno i lako. Morali su prevaliti dugi put, susresti se s mnogim opasnostima i poteškoćama. Zvijezda ih nije vodila korak po korak. Bili su periodi kada nisu vidjeli nikakvu zvijezdu, nisu imali nikakvog svjetla. To se vidi i u evanđeoskom odlomku gdje se kaže da mudraci u Jeruzalemu ponovno ugledaše zvijezdu i obradovaše joj se radošću veoma velikom. To znači da je jedno vrijeme nije bilo. Imali su sigurno oni na svom teškom putu dosta razočaranja i umora, dosta napasti da odustanu od puta, da kažu kako nema smisla ići dalje i nastaviti put. Ali bili su uporni.

Draga braćo i sestre, svi mi na našem putu vjere moramo računati i na tame, mnoge sumnje, pa i na razočaranja. Vjera nije laka stvarnost. Tražiti Boga, košta. Ali to traženje pokazuje koliko je nekome stalo do Boga. „Ti si Bog skriveni", kaže jedan tražitelj Boga u starom zavjetu. Često puta u vjeri želimo potpunu jasnoću, preciznost, da bude sve po našoj ljudskoj logici. No, to nije put vjere. Vjeru prati i tama, mnoga iznenađenja i nejasnoće. U tim situacijama se vidi koliko je tko vjeran. Lako je vjerovati kada sve ide kako želimo, kada imamo dobro zdravlje i uspjeh u poslu. Bog nekada pošalje i tame da vidi koliko pouzdanja imamo u njega. Nema sveca koji nije iskusio i tame u svojoj vjeri. I ova tri mudraca s istoka nisu iznimka. Mudraci su uz bezbroj problema stigli do Jeruzalema, uvjereni da će im tu svećenici i pismoznanci riješiti sve probleme. Bili su uvjereni da vjerski i politički vođe naroda sigurno znaju sve o Djetetu i oni će ih dopratiti do mjesta rođenja. Kakvo razočaranje. Ovi vjerski vođe teoretski znaju sve, ali ne pokazuju nikakav interes da bi i oni pošli s Mudracima i vodili ih do Betlehema putem koji dobro poznaju, te se zajedno s njima poklonili novorođenom kralju. Njihova vjera je hladna i samo teoretska. Ta vjera je jako slična nevjeri. Mudraci moraju nastaviti opet sami. I Bog se nadao da od Jeruzalema Mudracima neće više biti potrebna zvijezda. Zvijezda će im biti ljudi, vjernici, učitelji u vjeri. I Bog se razočarao. Ali kada čovjek ne želi pomoći, Bog priskače u pomoć na različite načine. Bog neće dopustiti da ljudi koji ga traže ostanu dugo bez svjetla i osjete se bespomoćnima. Kada čovjek ne želi pomoći, Bog pomaže prirodom: šalje ponovno zvijezdu koja nastavlja svoju ulogu vodiča. Čovjek može izdati ili zatajiti, ali ne može blokirati Božji plan spasenja.

Mudraci nalaze Dijete, obdaruju ga, iskazuju štovanje, i vraćaju se drugim putem u svoju zemlju. Oni koji su bili daleko stigli su do Boga, dok oni koji su bili blizu, nisu. Čudno je, kako je dragi Bog 4000 godina spremao svoj narod za dolazak Mesije, a kada je on došao prvo službeno poklonstvo dali su mu pogani, daleki narodi koji nisu poznavali pravoga Boga. Bog nije navezan ni na koga. Nudi spasenje svom narodu, ali kada oni odbijaju on se obraća drugima. To nam je svima upozorenje. I naš narod je primio vjeru prije više od 1300 godina, ali to nije jamstvo naše vjernosti. Vjernost se mora stalno potvrđivati. Ako ne, postoji opasnost da se udaljimo od Boga i da umjesto nas dođu neki drugi. Pozvani smo da budemo zvijezde u vjeri pokoljenjima koja dolaze. Da budemo svjedoci u vjeri mlađim naraštajima, prije svega onima s kojima živimo, da se dar vjere koji su primili naši pradjedovi ne ugasi. Pozvani smo da budemo Isusovi svjedoci, ili bolje rečeno, kristonosci, ljudi u kojima će drugi moći prepoznati pravo lice i srce Kristovo".

Nakon mise prisutni vjernici uputili su se prema župnom domu, zajedno sa svećenicima i biskupom koji je i predvodio molitvu i blagoslov prostorija župnoga doma.

Proslavljena svetkovina Bogojavljenja u splitskoj katedrali

„Svetkovina Bogojavljenja je svetkovina univerzalne Božje ljubavi koja nikoga ne isključuje”, istaknuo nadbiskup Barišić

Split, 6.1.2017. (IKA) - „Svetkovina Bogojavljenja je svetkovina univerzalne Božje ljubavi koja nikoga ne isključuje. Bog je došao radi spasenja svih ljudi, a ne samo neke skupine. On ne može drukčije nego ljubiti svakoga čovjeka”, istaknuo je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvođeci euharistijsko slavlje na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja, u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma. Uz nadbiskupa suslavili su generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović, katedralni župnik Tomislav Čubelić i ostali svećenici. Nakon Evanđelja, po drevnom crkvenom običaju splitske katedrale na svetkovinu Bogojavljenja, otpjevan je svečani navještaj svetkovanja Vazma i tjeka liturgijske godine.

Mudraci su prešli dug put od svojih domova do betlehenskog Djeteta i na tom putu susreli su brojne poteškoće. Takav je i naš put do betlehenskog Djeteta, započeo je nadbiskup propovijed. Govoreći o mudracima koji su došli s Istoka iz poganskih naroda, istaknuo je da im je bila dovoljna zvijezda na obzoru koja ih je pokrenula, napustili su sigurnost i njima drage okvire proučavanja da bi se odazvali pustolovini traženja dublje istine. Kazao je da i mi možemo u tim mudracima vidjeti sebe kao one koji dolaze iz poganskih naroda (od Slavena ili pak iz Irana) i kao tražitelje istine. „Mudraci se ne mire sa svojim spoznajama, svojim dvorištem i horizontima, oni traže dalje i dublje, osjećaju u sebi zov daljina i vječnosti, zov raja jer smo iščupani iz raja”, kazao je nadbiskup, dodavši da je Gospodin u čovjeka, u njegov um utkao sposobnost traženja Njega preko objave i stvorenoga svijeta, odnosno uz pomoć naravne i nadnaravne objave. Međutim, čovjek je to iskoristio i zauzeo kao svoj posjed te se ne zna diviti stvorenome i njegovom Stvoritelju. Umjesto da se divimo buri i jugu, ljetu i zimi, slavimo idole, istaknuo je mons. Barišić. Upitao je jesu li se mudraci negdje u sebi divili Stvoritelju promatrajući Svemir te je dodao da je Gospodin zasigurno bio prisutan i u njihovim hramovima i u zvjezdanicama koje su promatrale kretanja nebeskih tijela.

Poruku nadbiskup čita u susretu mudraca i Heroda, koji stoje u suprotnosti. „Živimo u napetom odnosu dobra i zla, usmjerenja Bogu ili ispunjenja svojih želja, građenja svoga života na moći ili na poštovanju i udivljenju. Herod gradi na svojoj moći, ne da nikome iznad sebe, želi sve kontrolirati, boji se drugoga i drukčijega i takve želi ukloniti. Herodovski mentalitet prisutan je u politici i trgovini ali i u nama samima”, istaknuo je nadbiskup Barišić, dodavši da su mudraci, za razliku od Heroda, tražili istinu iskreno sa sviješću da nemaju sve odgovore nego da trebaju učiti i rasti. Dio puta išli su sa „zemljopisnom kartom” slijedeći Stvoritelja i diveći se stvorenome. Na tom su putu spoznali da put budućnosti čovjeka nije u dominiranju i nasilju nad drugim, posjedu stvari ili znanja nego u solidarnosti, ljubavi, miru i pravom znanju koje dovodi k Bogu. U tom je svjetlu nadbiskup pozvao vjernike da budu ljudi vjere i molitve, da hrabro hode pravim putem prema betlehenskom Djetetu, a to znači – kako reče – sa „zemljopisnom kartom” (diveći se stvorenome) i GPS-om (nadahnjujući se Svetim pismom).

Na kraju blagdansko misnog slavlja, koje je pjevanjem uvećao katedralni zbor pod ravnanjem mo Šime Marovića, mons. Barišić zaželio je radostan i blagoslovljen Božić svim kršćanima koji ga slave po julijanske kalendaru.

Uspješno završila akcija „Pomagati je lako!”

Zagreb, 6.1.2017. (IKA) – U povodu završetka akcije „Pomagati je lako!” zajedničkim priopćenjem oglasili su se Hrvatski Caritas i trgovački lanac Lidl Hrvatska. Akcija se provodila šestu godinu zaredom, u svim Lidlovim trgovinama i u svim nad/biskupijskim Caritasima, a trajala je od 3. studenoga do 31. prosinca 2016. Ove je godine prikupljeno više od 60.000 proizvoda za one kojima je to najpotrebnije, a Lidl Hrvatska je, sada već tradicionalno, dodatno uručio donaciju u vrijednosti 100.000 kuna usmjerenu korisnicima crkvenih pučkih kuhinja i prihvatilištima za beskućnike. Sudjelujući u humanitarnoj akciji Lidla i Hrvatskog Caritasa „Pomagati je lako!”, Lidlovi su kupci i ove godine pokazali iznimnu osjetljivost za svoje sugrađane u potrebi. Građani su se u akciju mogli uključiti kupnjom namirnica i potrepština u Lidlu, odvajajući onoliko koliko mogu, i odlagajući proizvode u za to predviđene Caritasove košarice.

K tomu, Lidl je podržao i Caritasovu akciju „Za 1000 radosti” - humanitarnu prodaju božićnih drvaca, donirajući ih SOS Dječjem selu Hrvatska, kako bi svaka kuća u SOS Dječjem selu Ladimirevci i Lekenik dobila božićno drveće.

Bogojavljenje u šibenskoj katedrali

Bogoslovu Grguru Alvižu podijeljena je služba čitača - lektorat i službeno je primljen za kandidata Šibenske biskupije za svećenički red

Šibenik, 6.1.2017. (IKA) - Krist nas je okupio. Danas, na blagdan Bogojavljenja proslavimo njegovo Ime, njegov dolazak među ljude i njegovo objavljivanje Boga svim ljudima. Slavimo danas Božji iskorak prema ljudima, kad je maloj skupini pastira i trojici mudraca, predstavnicima poganskih naroda koji su također iščekivali spasenje postalo jasno da je došao dugo čekani Mesija, Spasitelj, Otkupitelj, Izabavitelj i Kralj naš, poručio je na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja, u misnom slavlju u katedrali Svetog Jakova u Šibeniku, šibenski biskup Tomislav Rogić. U misnom slavlju bogoslovu Grguru Alvižu podijeljena je služba čitača - lektorat i službeno je primljen za kandidata Šibenske biskupije za svećenički red. Na slavlju su bili svi bogoslovi i sjemeništarci Šibenske biskupije. Koncelebrirao je i umirovljeni biskup Ante Ivas.

U homilji biskup Tomislav Rogić približio je značenje svetkovine Bogojavljenja. Zvijezda mudracima bila je putokaz, svjetlo do Onoga koji će sebe nazvati Put, Istina i Život, Svjetlom svijeta. Istaknuo je kako su mudraci predstavnici svakog čovjeka. Bog dolazi radi svakog čovjeka. Tu istinu moramo uvijek nanovo dozivati u pamet. Tek tada će nam postati jasno da nema prokletih, da nema odbačenih, da je Bogu važan svaki čovjek ma kako se zvao, ma kako izgledao, ma gdje živio i ma kako tragična bila njegova ljudska sudbina, poručio je šibenski biskup. Ukazao je kako se od mudraca može dosta naučiti. Tragati neprestano za istinom u svom životu. Znati čitati znakove vremena i onoga što nam se u životu događa. I nas sigurno Bog vodi prema sebi. Na nama je želimo li ga slijediti ili su nam neki drugi putovi lakši, primamljiviji, zanimljiviji, bez obzira kamo nas vode. Pitajmo se: Hoće li me moj životni put na kojem sam sada dovesti do Boga? Ne krije li se neki žižak svjetla na koji si zaboravio. Raspiri ga, stavi na istaknuto mjesto svoje duše i slijedi ga da i tebe izvede iz mraka prema onome koji je istinsko Svjetlo svijeta, prema onome koji predstavlja istinski Put u pravi Život, zaključio je biskup Rogić. Nakon mise biskup Rogić imao je božićni blagoslov umirovljenih svećenika u svećeničkom domu u Šibeniku.

Svetkovina Bogojavljenja u đakovačkoj prvostolnici

Đakovo, 6.1.2017. (IKA/TU) – „Mi, kršćani, pozvani smo ostvariti onu ulogu što ju je zvijezda imala za mudrace. Moramo svijetliti kao sinovi svjetla, da sve privučemo ljepoti otajstva Isusa Krista i Kraljevstva Božjega koje nam je on navijestio“, riječi su kojima je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić potaknuo vjernike okupljene na misnom slavlju na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja, u đakovačkoj prvostolnici. U koncelebraciji nadbiskupa Hranića bio je generalni vikar mons. Ivan Čurić, koji je nakon navještaja Evanđelja pjevajući navijestio slavlje Vazma u ovog godini te mons. Josip Bernatović, dok je slavlje pjesmom animirao Mješoviti katedralni zbor, pod vodstvom mo Ivana Andrića i orguljsku pratnju mo Vinka Sitarića.

U homiliji nadbiskup je pred okupljene vjernike stavio misao koja prati cijelu ljudsku povijest - Gdje je Bog? „Čim se čovjek pojavio kao razumno biće i otkad pratimo njegov razvoj, vidimo da u dubini njegova bića stoji i pitanje - gdje je Bog, kako se s njime susresti, kako ga čuti? Traganje za Bogom bila je i ostaje jedna od ljudskih trajnih oznaka. Nema naroda, nema kulture koja nije počela od nekog odgovora i na pitanje odnosa prema Bogu. Sve su kulture najprije religiozne. Sva povijest ljudskog znanja, pa i sva ljudska društvenost polaze od religioznog, onog neizrecivog iskustva odnosa čovjeka prema najvišem biću, prema Bogu. To je toliko povezano s ljudskom naravi, da je gotovo nezamisliv čovjek koji ne bi u svome životu osjetio potrebu tražiti Boga. Težnja za susretom s Bogom ne može se izbrisati iz čovjeka, pa ni onda kad on svojim umovanjem počinje ustajati protiv toga“, rekao je nadbiskup Đuro.

Današnji blagdan poručuje da se Bog objavio čovjeku, koji ga oduvijek i trajno traži, naglasio je nadbiskup, pojasnivši kako se o Isusovu rođenju više doznalo tek po dolasku mudraca. „Dolazak i klanjanje mudraca prvi je znak jedinstvenog identiteta Sina Božjega koji je sin Djevice Marije. On je odgovor na pitanje: Gdje je Bog?! Bog nadilazi čovjeka i našu ljudsku povijest. No, istodobno on je uzeo obličje čovjeka Isusa. Betlehemske Dijete Isus je Mesija, Krist koji je utjelovljenjem na sebe preuzeo i posljedice našega ljudskoga grijeha te je nevin umro za naše spasenje. Ali on je i uskrsnuo i objavio nam da je Bog čovjeka stvorio ne za trulež groba, nego za sebe, za vječnu radost u zajedništvu sa svojim Stvoriteljem, Trojedinim Bogom“, ističe nadbiskup Đuro.

Rekavši kako nas pohod jaslicama neminovno usmjerava k svetkovini Uskrsa i slavlju nedjeljne euharistije, nadbiskup naglašava: „Bogojavljenje je duhovna težnja koja predstavlja poticaj poslanju Crkve: pomoći ljudima da upoznaju Isusa, njegovo evanđelje, da svaki čovjek uzmogne otkriti na njegovu ljudskom licu Božje lice i da bude prosvijetljen njegovim otajstvom ljubavi. Bogojavljenje označava otvorenost Crkve svim ljudima, njezin poziv da naviješta evanđelje svim narodima. Ali Bogojavljenje nam također kazuje na koji način Crkva ostvaruje te poslanje: razmišljajući o Kristovu svjetlu i naviještajući njegovu riječ. Mi, kršćani, pozvani smo ostvariti onu ulogu što ju je zvijezda imala za mudrace. Moramo svijetliti kao sinovi svjetla, da sve privučemo ljepoti otajstva Isusa Krista i Kraljevstva Božjega kojega nam je on navijestio. Svima onima koji traže Boga, pozvani smo ponuditi Božju riječ, zahvaljujući kojoj se u Isusu prepoznaje 'Boga istinitog i Život vječni.'“ Na kraju homilije, nadbiskup podsjeća kako su se mudraci, nakon što su susreli Krista, vratili u svoju zemlju „drugim putem“, ističući kako ta izmjena puta označava obraćenje na koje smo svi pozvani.

Svetkovina Bogojavljenja u riječkoj katedrali

Rijeka, 6.1.2017. (IKA) - Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja, svečano misno slavlje u katedrali Sv. Vida u Rijeci predvodio je biskupski vikar i rektor katedrale Sv. Vida mons. Matija Matičić. U propovijedi je podsjetio kako je svetkovina Bogojavljenja povijesno starija od Božića jer su ga početkom 3. st. počeli slaviti kršćani Istoka kao Isusovo rođenje. Pogani Antiohije slavili su u noći s 5. na 6. siječnja rođenje Eona, kojega su častili kao boga vremena i vječnosti i tom zgodom obavljali obred vodom s Nila, rekao je mons. Matičić. „Da potisnu praznovjerje, kršćani Aleksandrije nazvali su ovaj blagdan epifanijom – očitovanjem Boga. U poklonu mudraca s Istoka Bog je Isusa očitovao kao sveopćeg Spasitelja Židova i svih ostalih naroda“. Govoreći o hrvatskom nazivu 'Bogojavljenje', pojasnio je kako isti prijevod predstavlja izvorni sadržaj blagdana. Kršćani Rima preuzeli su ga od Istoka u drugoj polovici 4. st. i zadržali na prvotnom datumu, dok su kršćani Istoka od Rima preuzeli blagdan Božića. To upućuje na povezanost Istoka i Zapada i današnja misa ističe univerzalnost spasenja dostupnog u Kristu, rekao je propovjednik. Osvrnuvši se na pročitani tekst evanđelja u kojemu se mudraci u izvorniku nazivaju 'magima', pojasnio je kako su u ono doba to bili stručnjaci za poznavanje zvijezda, ukoliko one svojim položajem utječu na zbivanje na zemlji ili najavljuju neki događaj. Ti strani intelektualci repara su pohoda kraljice od Sabe koja je došla iz Etiopije provjeriti je li Salomonova mudrost onolika kako se to propovijeda. Dodao je kako je evanđelist Matej, kad je zapisivao o pohodu trojice mudraca, imao na umu svoju zajednicu sastavljenu od većine obraćenih Židova. „Oni su bili skloni misliti da su Židovi prvorazredni članovi Crkve, a da pogani trebaju u svemu prilagoditi židovske vjerske običaje i prilagoditi se židovskom mentalitetu u Crkvi. Ovom zgodom, Matej je htio opomenuti židovsku subraću u Crkvi: ne smiju svojim ponašanjem spriječiti ostanje krštenih pogana u Crkvi, ni ometati zanimanje novih stranaca za Isusov pokret“. Zaključio je da nas svetkovina Bogojavljenja i danas potiče na novozavjetnu univerzalnost. Crkva jest sveopći sakrament spasenja u Kristu, ali ona to treba sve više postajati.

S obzirom da se isti dan slavilo misijsko Djelo Svetoga Djetinjstva, tim povodom mali zvjezdari, "Pjevači betlehemske zvijezde", svojim nastupom dočarali su nakon mise dolazak Sveta tri kralja. Riječ je o djeci iz Dječjeg vrtića "Zvončica" s Viškova.

Bogojavljenje u Slunju

Slunj, 6.1.2017. (IKA) - Umirovljeni biskup Mile Bogović tradicionalno je na blagdan Bogojavljenja, 6. siječnja, predslavio misu u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Slunju, kao svih prethodnih 16 godina dok je bio ordinarij, a sada prvi puta kao biskup u miru. Suslavio je domaći župnik i dekan slunjski mons. Mile Pecić. Pogled na svijet treba mijenjati, treba se okrenuti pravim vrijednostima, istim onima koje su odvele pastire i kraljeve na susret s rođenim Kristom, istaknuo je na početku biskup Bogović. Na putu prema rođenom Mesiji došli su sa svojim darovima do čovjeka i Boga koji je sebe darovao ljudima na uzvišenom putovanju kroz cio svijet. Mnogi i danas idu putem kraljeva i pastira, no ima i onih koji idu Herodovim korakom, s ciljem da sebe uzvise a druge ponize. Kršćani trebaju afirmirati Kristov korak a protiv Herodovog koraka nasilja koji danas dominira u svijetu i protiv kojeg je ustao papa Franjo promovirajući nenasilje kao stil politike. Uz fizičko nasilje treba izbjegavati i teške riječi koje također čine nemalo nasilje prema drugima, zaključio je biskup.

Svetkovina Bogojavljenja u požeškoj katedrali

Požega, 6.1.2017. (IKA) - Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja, misno slavlje u požeškoj katedrali predvodio je generalni vikar Josip Krpeljević. Neposredno pred početak euharistijskog slavlja skupina vjeroučenika odjevena u kraljeve i anđele, pod vodstvom vjeroučiteljice s. Karoline Mićanović, izvela je prigodni recital, kojim su nazočne uveli u otajstvo Bogojavljenja, prikazavši u kratkim crtama povijest Dana Svetog Djetinjstva, koji Crkva također slavi na ovu svetkovinu te podsjetivši na karitativnu akciju prikupljanja novčane pomoći za siromašnu djecu diljem svijeta. Pozvali su nazočne da im se svojim prilogom pridruže tom plemenitom djelu.

U homiliji se generalni vikar Krpeljević najprije osvrnuo na recital vjeroučenika s početka misnog slavlja, pohvalivši njihovu izvedbu i ustvrdivši da su njime djeca na jednostavan i razumljiv način prenijela bit poruke svetkovine: da se Bog po rođenju svoga Sina u Betlehemu objavio ne samo pripadnicima izabranoga izraelskog naroda, nego svim ljudima i svim narodima. Rekao je da mudraci s Istoka utjelovljuju to sveopće bratstvo na koje Bog poziva ljude, a potom je univerzalnost Božje ponude spasenja svim ljudima prikazao trima biblijskim slikama. Prvu donosi prorok Izaija koji u prvom čitanju grad Jeruzalem prikazuje kao svjetionik čijim je svjetlom obasjan ne samo izabrani židovski narod, nego i svi poganski narodi, kao što se svjetlom nekog svjetionika koriste sve lađe na moru, bez obzira kome pripadaju. Druge dvije slike donosi Isus kad zorno opisuje kako „njegov i naš Otac nebeski želi spasenje svih ljudi, a to su slika sunca koje jednako obasjava sve ljude, i zle i dobre, i slika kiše koja jednako pada i dobrima i zlima". Istaknuo je da je slavlje Dana Svetog Djetinjstva način kako Crkva apstraktni govor o sveopćem bratstvu među ljudima pretače u konkretna djela ljubavi prema najmanjoj braći i sestrama, koji su pogođeni siromaštvom, progonstvom ili kakvom drugom nevoljom. Na završetku misnog slavlja djeca odjevena u kraljeve i anđele s kutijicama u rukama na izlazu iz katedrale prikupljala su novčani prilog za siromašnu djecu u misijskim zemljama.

Svetkovina Bogojavljenja u Zadru

Zadar, 6.1.2017. (IKA) - Na svetkovinu Bogojavljenja, u petak 6. siječnja, zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je svečano misno slavlje u katedrali Sv. Stošije u Zadru. „Dvije vrste ljudi prepoznale su i radovala se dolasku nebeskog djeteta: priprosti, jednostavni i siromašni pastiri te učeni, mudri i poučljivi kraljevi s istoka. Za prepoznati Boga, dakle, treba jednostavno, otvoreno, poučljivo i djetinje srce. Za razumjeti ga potreban je um koji ga prihvaća i iskreno mu se klanja. To je jedini siguran put kako doći i pokloniti se božanskom djetetu", rekao je mons. Puljić, istaknuvši da se Bogojavljenje dogodilo pastirima budnima u iščekivanju i mudracima u traženju. Svetkovina Bogojavljenja pokazuje kako je sve u pokretu. „Otkad je Bog odlučio sići na zemlju i poći ususret ljudima i ljudi su krenuli prema njemu. Blagdan Bogojavljenja objavljuje kako se očitovao kraljevstvo Sina Božjeg po kojem smo spašeni, posvećeni i otkupljeni. Crkva slavi dolazak trojice nežidova u Betlehem da se poklone židovskom kralju, čime se jasno upućuje na to da događaj Isusa Krista, počevši već od njegova rođenja, ima kozmičko značenje širih razmjera. Time što se rodio u židovskom narodu, ne znači da nije došao i za sve ostale narode. Dapače, on želi pristupiti svakom čovjeku, bez obzira iz kojeg plemena, puka i naroda bio. Mudraci s istoka predstavljaju poganske narode i sve koji Boga traže", rekao je nadbiskup Puljić. Nakon što su se

poklonili Isusu i prinijeli mu svoje darove, u snu su bili upućeni da se ne vraćaju Herodu, pa su otišli drugim putem u svoju zemlju. „Otići drugim putem daje nam povoda zaključiti kako se onaj tko Krista sretne, ne vraća istim putem. Susret s Kristom trebao bi radikalno promijeniti ne samo naš život, nego i naše putove. Jer takav susret je obično životna prekretnica koja pokazuje drugi smjer našeg opredjeljenja", naglasio je mons. Puljić, potaknuvši vjernike da prinesu Kristu sebe i svoje darove, svjedoče za njega i pođu novim putem. Mudraci s istoka predstavljaju ljude koji čitaju znakove vremena, rekao je nadbiskup, opisavši i njihovo značenje. Broj darova koje nose, tri, tumači se kao punina, zajedništvo. Smirna upućuje na novo rađanje i čuva tijelo od raspadanja. Zlato je simbol bogatstva i onoga što izlazi iz dubine zemlje, simbol prosvjetljenja. Tamjan simbolizira dim i miris koji nosi naše molitve prema nebu, spaja nebesko sa zemaljskim. Nadbiskup je pohvalio i ulogu pastira koji bdiju i čuvaju stado od opasnosti. „Nazočnost pastira kod rođenja Mesije podsjeća i na slavni lik kralja Davida i cijele pastirske kulture Izraela, a sv. Josip, Marijin zaručnik je iz loze Davidove. Pastire se promatra i kao ljude koji su budni, u iščekivanju, zagledani u zvijezde, sposobni vidjeti i onkraj privida. Prosvjetljeni osluškuju i nalaze smisao te se u stavu klanjanja obraćaju novorođenomu", rekao je nadbiskup Puljić.

Na svetkovinu Bogojavljenja u Zadru je počela Devetnica ususret svetkovini sv. Stošije, zaštitnice Zadarske nadbiskupije.

Zagreb: Božić proslavljen u hramu Preobraženja Gospodnjeg

Ista krv teče u svima nama, isti Bog nas je stvorio i pozvao da budemo zajednica, da svi budemo jedno, istaknuo metropolit Porfirije

Zagreb, 7.1.2017. (IKA) – Vjernici Srpske pravoslavne Crkve proslavili su svetkovinu Božića, u subotu 7. siječnja, u hramu Preobraženja Gospodnjeg u Zagrebu. Svečanu arhijerejsku liturgiju predvodio je metropolit zagrebačko-ljubljanski Porfirije. Na liturgiji je pročitana božićna poslanica koju je zajedno sa svim arhijerejima Srpske pravoslavne Crkve svećenstvu, monaštvu i svim vjernicima uputio srpski patrijarh Irinej. Na kraju liturgije vjernicima se obratio i sam metropolit Porfirije.

„Bog dolazi među nas da nam donese mir i ljubav, da pokaže da smo njegovi, svi njegovi. A mi? Što činimo", upitao je te istaknuo kako „svatko zna tajnu svoje duše i zna koliko je često ispunjen netrpeljivošću, isključivošću, mržnjom i to mržnjom prema drugom čovjeku". Stoga nije čudo što se ispunjeni takvim osjećanjima ne osjećamo dobro, primijetio je metropolit. „Kad god osjećamo nemir, strah, krivicu to je znak da negdje u dubini naše duše radi savjest i podsjeća nas na činjenicu da nismo nešto učinili kako treba u odnosu na Boga, u odnosu na bližnje", pojasnio je. Upozorio je kako je danas najveći grijeh odsutnost radosti. Nije čudo da najbliži međusobno ne komuniciraju. Ugrožena je obitelj, ali zato jer smo mi ugrozili sebe, svatko od nas pojedinačno, zato što nemamo Krista u srcu, njegove zapovjedi o ljubavi na pameti.

Ista krv teče u svima nama, isti Bog nas je stvorio i pozvao da budemo zajednica, da svi budemo jedno. A to su riječi koje je izgovorio nitko drugi doli naš Spasitelj, Gospodin Isus Krist koji dolazi među nas, rekao je metropolit, poručivši kako Kristov dolazak posvješćuje da sam „vrijedan isključivo i samo ako poštujem vrijednost drugoga, ako u drugome vidim prije svega čovjeka jednako vrijednog meni".

Kardinal Božanić primio kardinala Yeoma Soo-junga

U razgovoru razmijenjena iskustva suočavanja s komunističkim naslijeđem

Zagreb, 7.1.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Božanić primio je u subotu 7. siječnja u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu kardinala Andrewa Yeoma Soo-junga, nadbiskupa Seoula. U razgovoru su razmijenjena iskustva suočavanja s komunističkim naslijeđem, a nakon susreta, kardinal Božanić primio je i trinaesteročlanu pratnju, suradnike u pastoralu kardinala Yeoma Soo-junga.

Po završetku susreta, kardinal Božanić i kardinal Yeom Soo-jung, zajedno sa svojom pratnjom, pohodili su grob blaženog Alojzija Stepinca. Susretu je prisustvovao i povjerenik za pastoral migranata i turista Zagrebačke nadbiskupije vlč. Anđelko Katanec, priopćio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Makedonski vjernici u Hrvatskoj proslavili Božić

Zagreb, 7.1.2017. (IKA) – Makedonski vjernici u Hrvatskoj proslavili su Božić prema julijanskom kalendaru. Na Badnjak, u petak 6. siječnja, u crkvi Sv. Roka na Rokovu perivoju u Zagrebu održano je bogoslužje za vjernike MPCO sv. Zlata Meglenska, a na Božić, u subotu 7. siječnja, slavljena je svečana liturgija koju je predvodio protojerej Kirko Velinski. On je predvodio i svečanu liturgiju za vjernike MPCO sv. Nauma Ohridskog u samostanskoj crkvi Gospe od Anćela u Splitu.

O. Vasil Pecurovski, koji za božićne blagdane dolazi iz Vinice u Makedoniji, predvodio je na Badnjak liturgiju u crkvi Sv. Fabijana i Sebastijana u Rijeci za vjernike MPCO svetih cara Konstantina i carice Elene. Na Božić o. Pecurovski predvodio je liturgiju u crkvi Sv. Franje uz samostan franjevac konventualaca u Puli za vjernike MPCO sv. Joakima Osogovskog. Tradicionalno je na kraju liturgija pročitana poslanica koju je svećenstvu, monaštvu i vjernicima uputio arhiepiskop ohridski i makedonski Stefan s članovima Svetog sinoda Makedonske pravoslavne Crkve. Rođenje Kristovo pečat je ljubavi Boga Oca preko kojeg je On pokazao neizmjernu brigu za svoja stvorenja. U ova nemirna vremena kada smo svjedoci nepoštovanja ljudskoga dostojanstva i širenja pohlepe, netrpeljivosti i koristoljublja, opravdanja osobnih potreba u ime većeg profita, masovnih ubojstava, raseljavanja naroda biblijskim razmjerima, ratovima kojima se ne vidi kraj... Bog nas ponovno poziva da se okrenemo izvoru naše nade – evanđeoskoj poruci koja je utjelovljena u Sinu Božjemu kao temelju životne preobrazbe, stoji u poslanici. Nadalje se ističe kako Kristovo djelo koje je započelo svetim utjelovljenjem, zrači porukom mira i nade koji su podjednako važeći i bitni za sve generacije, upravo zato što su bezvremenski. Krist je izvor vječnog mira; i stoga ne postoji životna okolnost ili duševno stanje koje može uzdrmati i potisnuti mir onima koji imaju Krista kao osnovu svoje nade. Neka nas Bog potakne na čvrstu vjeru i ljubav, da crpeći iz Njegove snage postanemo glasnici i tvorci mira i nade, ističe se u poslanici.

O Božiću je poglavar Makedonske pravoslavne Crkve posebno pozvao vjernike na molitvu u povodu jubilarne 2017. u kojoj se slavi 50. obljetnica obnove uspostave MPC koja je ukinuta 1767., a ponovno uspostavljena, odnosno postala autokefalna 1967. „Godina koja nam predstoji treba nam biti godina zahvalnost prema Bogu, prema našim nebeskim zaštitnicima i prema svima koji su radom, žrtvom i ljubavlju pomogli da se prekine dvastoljetna nepravda i vrati dostojanstvo našoj svetoj Crkvi“, ističe se u poruci poglavara MPC.

Specijalizacija animatora instruktora

Mukinje, 8.1.2017. (IKA) - U organizaciji Ureda HBK za mlade i Salezijanske obitelji od 6. do 8. siječnja održao se drugi vikend susret specijalizacije animatora instruktora za mlade iz republika Hrvatske i BiH. Specijalizacija se održala u Mukinjama (Plitvička jezera), u pastoralnome centru "Emaus" župe Marije Majke Crkve. Na radionicama i u programu koji se sastoji od tri vikend-susreta, uz tajnicu Ureda za mlade HBK Ivanu Čogelju, sudjelovalo je 40 mladih animatora te devetoro voditelja instruktora: Petra i Branimir Pervan, Ivana Šilić, Martin Tomašević, Marija Lovrić, Neven Pejić i voditeljica programa Barbara Mirković. Među njima su bili i članovi Salezijanske obitelji: s. Maja Dolenc KMP, povjerenik za mlade Hrvatske salezijanske provincije don Mihovil Kurkut i redovnik salezijanac Marko Majić Mazul. Taj vikend među mladima bili su i povjerenik za mlade Bjelovarsko-križevačke biskupije Zoran Grgić te povjerenik za mlade Gospičko-senjske biskupije Josip Šimatović.

Teme susreta bile su "Mjesto i pripadnost animatora u zajednici" te „Vještine i sposobnosti animatora za rad u grupi“. Animatori su usvajali vještine vođenja radionica u maloj grupi, kao i u suvoditeljstvu i voditeljstvu programa Temeljne formacije animatora unutar programa „Mladi za mlade“. Imali su priliku i slušati formativne radionice o temama "Poslanje", "Odgoj sebe", "Odgoj drugih" i "Osobne odluke za rast u vjeri". Sljedeći, ujedno posljednji susret dogovoren je za razdoblje od 17. do 19. ožujka, izvjestili su iz Ureda HBK za mlade.

33 nova animatora Dubrovačke i Šibenske biskupije

Dubrovnik, 8.1.2017. (IKA) - Treća opća specijalizacija animatora u Dubrovniku završila je na blagdan Krštenja Gospodinova, u nedjelju 8. siječnja, a odvijala se u sjemeništu Dubrovačke biskupije. Tijekom sedam dana 33 mladih, od čega 23 iz Dubrovačke biskupije i 10 iz Šibenske biskupije, uspješno je završilo obuku. Posljednjeg dana u kapelici sjemeništa mladi su sudjelovali u misnom slavlju koje je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić. Nakon mise dubrovački biskup uručio je mladima certifikate čime je potvrdio njihov uspješan završetak specijalizacije.

Tijekom specijalizacije mladi su kroz različite radionice stekli različite kompetencije za rad s djecom u dvije skupine, do 14 i od 14 godina. Na dodjeli je istaknuto kako je to zapravo početak za animatore koji kasnije u suradnji sa svojim župnikom i daljnjim radom u Vijeću za mlade može uroditi plodom. Kroz obuku su mlade vodili instruktori, a uz brojne pomagače u programu su pomogli don Hrvoje Katušić i Ana Marčinko, pročelnica Vijeća za mlade Dubrovačke biskupije. Uz mlade certifikate su na kraju mise dobile i dvije „tetke“ Anica Bender i Jasna Prizmić, kao zahvalu što uvijek brinu za mlade dok su tu.

U propovijedi je mons. Uzinić rekao kako blagdan Krštenja Gospodinova označava prekretnicu u Isusovu životu. Objasnio je kako postoji Isusov život prije krštenja, život o kojem se razmišljalo kroz slavlje Božića, i život poslije krštenja na Jordanu u kojem Isus ostvaruje svoje poslanje. Dodao je i kako je Isusovo pridruživanje grešnicima u krštenju označilo njegovu smrt, a izranjanje iz vode nakon krštenja otvorena nebesa. Biskup je rekao kako poslije ovog blagdana „počinjemo pratiti Isusa kao učenici koje će poučiti o otvorenom nebu, Božjem kraljevstvu, a koje je nakon prvih grijeha ljudi bilo zatvoreno i koje se otvorilo nakon Kristove muke na križu“.

Obraćajući se animatorima, mons. Uzinić rekao je kako se ta dva Isusova životna razdoblja mogu primijeniti i na njih kao

na život prije i nakon specijalizacije. „Taj vaš život do ovog sada časa, ove mise nakon koje se vraćate natrag u svoje župe, je nešto kao prvo razdoblje Isusova života, razdoblje u kojemu se uči, upoznaje život. Sve ono što ste radili ovih dana, a što možemo usporediti s onih 30 Isusovih godina. Vjerujem da se događa za vas ona prekretnica u kojoj to što ste do sada učili trebate primijeniti i trebate početi živjeti“, poručio je propovjednik. Ohrabrio ih je, rekavši kako u tome nisu sami već da je uz njih Duh Sveti, ali i Bog Otac. Objasnio im je kako zajedno s Duhom Svetim trebaju poći u svijet grešnika, te ne odbacujući i ne osuđujući druge svojom nazočnošću im pomoći. Rekao je i kako trebaju u tome biti blagi poput Isusa. „To poslanje ide toliko daleko, može ići toliko daleko, da se iz ljubavi žrtvujem kao Isus za druge. Reći će Isus da nema veće ljubavi nego kad netko položi svoj život za prijatelja svoga. To davanje života nije na onaj radikalni način, fizičkim umiranjem, ali jest svakodnevnim služenjem“, istaknuo je mons. Uzinić.

Biskup Košić posjetio Caritasovu kuću u Oborovu

Mediji ne razumiju kada govore o crkvenim velikodostojnicima, to ne postoji. Svi koji su krštenjem postali djeca Božja veliki su dostojnici

Oborovo, 8.1.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić u nedjelju Krštenja Gospodinova, 8. siječnja, predvodio je misno slavlje za djelatnike i korisnike Caritasove kuće Sv. Vinka Paulskog u Oborovu te blagoslovio prostor u kojem žive i rade. U koncelebraciji bio je domaći župnik Stjepan Levanić, a misi su nazočile voditeljica kuće Sanda Sokolovski i ravnateljica Caritas Sisačke biskupije Kristina Radić.

U homiliji biskup je istaknuo da smo svi mi po svetom krštenju postali sinovi u Sinu, tj. djeca Božja i članovi Crkve te je svakome od nas Bog rekao ti si moj ljubljani sin. Biti ljubljeno dijete Božje najveća je povlastica i od tuda potiče naše kršćansko dostojanstvo. Zato u Crkvi i nema velikih i malih dostojanstvenika. Mediji ne razumiju kada govore o crkvenim velikodostojnicima, to ne postoji. Svi koji su krštenjem postali djeca Božja veliki su dostojnici. Nizozemski teolog Henri Nouwen upravo je to nazvao najvećim grijehom kršćana, što ne vjeruju da su ljubljena djeca Božja. Kada bi si svaki dan to čovjek ponavljao onda se ničega ne bi ni trebao bojati jer stvoritelj svijeta ga ljubi. On ti je dao da imaš život, u neprilikama će ti pomoći da sve to nadvladaš. Pa čak je i Sin Božji morao trpjeti, ali Otac ga nije napustio nego je bio s njime, pobijedio je smrt i uskrsnuo“, ohrabrio je biskup okupljene.

U nastavku biskup je govorio o pročitanoj Evanđelju u kojem sv. Matej apostol izvješćuje o Isusovu krštenju na rijeci Jordan. „Neki govore da je Ivan krstio Isusa na mjestu gdje su Židovi preko Jordana ušli u obećanu zemlju. To znači da je taj čin krštenja Kristova podsjetio Židove na dolazak iz ropstva u slobodu. Premda Isusa nije trebalo krstiti, trebalo je izvršiti pravednost da On bude objavljen i da započinje javno djelovati u snazi Duha Svetoga te da opunomoćen od Nebeskog Oca privede sve ljude u tu zemlju obećanja – Božje Kraljevstvo. Svi oni koji njega slijede dionici su te njegove proslave i novog života koji je započeo. I svi mi koji smo kršteni prošli smo rijeku Jordan i s njime u snazi Duha Svetoga postali smo članovih Božjeg Kraljevstva. To je ta zemlja obećanja koja se ispunjava u Kristu, On je taj novi Jošua“, zaključio je biskup.

Misno slavlje animirali su mladi iz sisačke župe sv. Kvirina, a nakon blagoslova štitenici su za goste pripremili zanimljiv glazbeno-scenski program.

Druga sjednica Predsjedništva Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 9.1.2017. (IKA) - Pod predsjedanjem zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića u ponedjeljak 9. siječnja održana je u prostorijama Tajništva Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije druga sjednica Predsjedništva Sinode.

Na sjednici su sudjelovali članovi Predsjedništva Sinode: kardinal Josip Bozanić, zagrebački pomoćni biskupi Valentin Pozaić, Ivan Šaško i Mijo Gorski, prof. dr. s. Valentina Mandarić, voditeljica tematskog područja „Crkva zagrebačka u djelu evangelizacije“, prof. dr. fra Ante Crnčević, voditelj tematskog područja „Crkva zagrebačka u slavljenju Kristova otajstva“, dr. Stjepan Kožul, voditelj tematskog područja „Crkva zagrebačka u zajedništvu svoga poziva i poslanja“, prof. dr. Stjepan Baloban, voditelj tematskog područja „Crkva zagrebačka u hrvatskom društvu“, moderator Nadbiskupskoga duhovnog stola i biskupski vikar za laike mr. Marko Kovač, mr. Borna Puškarić, pročelnik Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije i predsjednik Odbora za odnose s javnošću Sinode, te tajnik Sinode dr. Denis Barić.

Nakon kratkog osvrtu na proteklo Prvo zasjedanje Sinode, na sjednici su razmotrena pitanja vezana uz Drugo zasjedanje Sinode koje će se održati 24. i 25. veljače o temi „Crkva zagrebačka u slavljenju Kristova otajstva“, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Predsjedništvo Druge Sinode Zagrebačke nadbiskupije najviše je tijelo Sinode. Zadaća Predsjedništva je predlagati Radni dokument Sinode za raspravu i tekstove za glasovanje, planirati i usmjeravati odvijanje sinodskih zasjedanja, jamčiti odvijanje sinodskih zasjedanja u skladu s Pravilnikom Sinode i kanonskim propisima, te koordinirati rad svih sinodskih tijela.

Predsjednik Hrvatskog sabora primio članove Stalnog vijeća HBK

Glavna tema sastanka bili su odnosi države i Katoličke Crkve koji su ocjenjeni dobrima, s naglaskom na kvalitetnom međunarodnom okviru na kojemu su utemeljeni

Zagreb, 9.1.2017. (IKA) - Predsjednik Hrvatskoga sabora Božo Petrov primio je u ponedjeljak 9. siječnja članove Stalnog vijeća Hrvatske biskupske konferencije: predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića, potpredsjednika HBK zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, đakovačko-osječkog nadbiskupa Đuru Hranica, porečkog i pulskog biskupa Dražena Kutlešu te generalnog tajnika HBK mons. Enca Rodinisa, priopćio je Tiskovni ured HBK.

Glavna tema sastanka bili su odnosi države i Katoličke Crkve koji su ocjenjeni dobrima, s naglaskom na kvalitetnom međunarodnom okviru na kojemu su utemeljeni. Članovi Stalnog vijeća pozdravili su nedavne napore za afirmacijom objektivnog pristupa u suočavanju s prošlošću, istaknuvši kako takva nastojanja pridonose i ekumenskom dijalogu između vjerskih zajednica u Republici Hrvatskoj.

Razgovaralo se i o mogućnostima razvijanja odnosa države i Katoličke Crkve intenziviranjem susreta najviših državnih dužnosnika i predstavnika HBK, imajući u vidu nužnost dijaloga kao osnovne pretpostavke za otklanjanje prepreka buduće suradnje. U tom smislu ocijenjeno je kako zakonodavna djelatnost Hrvatskoga sabora mora odražavati temeljne vrijednosti hrvatskoga društva.

25. obljetnica rušenja helikoptera s promatračima kod Novog Marofa

Tragične smrti četvorice Talijana i jednog Francuza, te njihova doprinosa bržem međunarodnom priznanju Hrvatske, prisjetilo se na komemoraciji kod spomen-kapelice na mjestu tragedije u šumi kod Podruta te na misnom slavlju koje je predvodio biskup Josip Mrzljak

Podrute, 9.1.2017. (IKA) - U Podrutama na području župe Madžarevo, nekoliko kilometara od Novog Marofa, 9. siječnja održana je komemorativna svečanost u prigodi 25. obljetnice tragične pogibije petorice pripadnika promatračke misije Europske zajednice koji su smrtno stradali 7. siječnja 1992. u rušenju njihova bijelog helikoptera u raketnom napadu borbenog aviona bivše JNA u vrijeme kada je Hrvatska stjecala i branila svoju slobodu i neovisnost od agresorske vojske i velikosrpske politike. Tragične smrti četvorice Talijana i jednog Francuza, te njihova doprinosa bržem međunarodnom priznanju Hrvatske, prisjetilo se na komemoraciji kod spomen-kapelice na mjestu tragedije u šumi kod Podruta te na misnom slavlju koje je u crkvi Kraljice Mira u Podrutama predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak. Misa je prikazana za stradale članove promatračke misije: talijanske vojne časnike Enza Venturinja, Marca Mattu, Silvana Natalea i Fiorenza Ramaccija, te časnika francuske mornarice Jean Loupa Eychennea. S biskupom su koncelebrirali sadašnji i prijašnji župnik župe Madžarevo Vjekoslav Vidaček i fra Zdravko Tuba, te don Zeno Pessotto iz Lutrana u Italiji. Misa je slavljena na hrvatskom i talijanskom jeziku, uz sudjelovanje članova obitelji poginulih te njihovih sunarodnjaka koji su pristigli organiziranim prijevozom iz Italije, predstavnika Hrvatske vojske i lokalne vlasti, vojnih predstavnika Italije i Francuske i njihovih mirovnih misija, veleposlanika obje države te predstavnika više vojnih i civilnih udruga. U misi su sudjelovali i brojni vjernici župe Mađarevo, čiji je župni zbor animirao liturgijsko pjevanje.

U homiliji biskup je rekao kako se ovih dana „prisjećamo i 25. obljetnice međunarodnog priznanja hrvatske samostalnosti i neovisnosti do koje nije došlo lagano nego uz velike žrtve“. Često se pitamo zašto su potrebne žrtve za ono što je dobro, plemenito i lijepo kao što je sloboda. Tim žrtvama možemo pridružiti i blaženog Alojzija Stepinca koji je 19946. godine javno rekao da svaki narod ima pravo na svoju slobodu, pa tako i hrvatski narod. Prije četvrt stoljeća za vrijeme Domovinskog rata mnogo je podneseno žrtava za slobodu, i to ne samo iz hrvatskog naroda, nego kao što vidimo, i iz drugih naroda koji su stradali jer su željeli pomoći hrvatskoj samostalnosti. U euharistiji sjećamo se i slavimo sve žrtve, a ponajprije slavimo Isusa Krista koji je također bio žrtva, no on nam je svojom žrtvom pokazao da se možemo osloboditi svakoga zla, mržnje i grijeha. Neka nam ova misa bude zahvala za sve žrtve i za sve ljude koji su pridonijeli hrvatskoj samostalnosti, a posebno se prisjećamo i svetoga pape Ivana Pavla II. koji je bio među prvima koji je priznao Hrvatsku. Molimo da put koji smo započeli uz teškoće prije 25 godina i dalje slijedimo te da budemo spremni na razne žrtve koje su potrebne za dobro našeg naroda i domovine, rekao je biskup Mrzljak, čije je riječi na talijanski preveo njegov tajnik Nikola Tomašević.

Komemoraciji na mjestu zločina nazočila su, uz biskupa Mrzljaka i goste iz Italije i Francuske, brojna izaslanstva, među kojima su bili i poseban izaslanik hrvatske vlade Davor Ivo Stier, ministar vanjskih poslova i potpredsjednik Vlade, te izaslanstva predsjednice RH, Ministarstva obrane, Varaždinske županije i Novog Marofa, koji su uputili prigodne govore.

Susret članova Stalnog vijeća HBK s premijerom Plenkovićem

Zagreb, 9.1.2017. (IKA) - Predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković primio je 9. siječnja u Banskim dvorima članove Stalnog vijeća Hrvatske biskupske konferencije - predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića, potpredsjednika HBK zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, đakovačko-osječkog nadbiskupa Đuru Hranića, porečkoga i pulskog biskupa Dražena Kutlešu te generalnog tajnika HBK mons. Enca Rodinisa, priopćeno je iz Vlade RH. Sastanku su nazočili i ministar državne imovine Goran Marić, predstojnik Ureda predsjednika Vlade Davor Božinović te ravnatelj Ureda komisije za odnose s vjerskim zajednicama Šime Jerčić.

Suradnja države i Katoličke Crkve, kako je istaknuto dobra je, a posebno je izraženo zadovoljstvo vrlo otvorenim dijalogom. Predsjednik Vlade Plenković rekao je kako se sva otvorena pitanja trebaju rješavati zajedničkim dogovorom, te kako rad Mješovitih komisija i povjerenstava Vlade RH i HBK treba intenzivirati kako bi se pitanja od zajedničkog interesa mogla rješavati. Razgovaralo se o načinu rješavanja pitanja suočavanja s prošlošću, a članovi Stalnog vijeća HBK dali su potporu najavi predsjednika Vlade kako će se to pitanje rješavati sustavno, pluralistički i institucionalno.

Jedna od tema razgovora bila je i reforma školstva, za koju je predsjednik Vlade rekao da se nastavlja, a predsjednik Stalnog vijeća HBK mons. Puljić naglasio je kako pozdravlja ta nastojanja te da reforma mora biti oslobođena ideoloških premisa.

Među ostalim, u razgovoru je istaknuta važnost dovršetka postupka kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca, izvijestila je Služba za odnose s javnošću Vlade Republike Hrvatske.

Blagoslov djelatnika i ureda HBK

Obred blagoslova u sjedištu na zagrebačkom Ksaveru predvodio predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić

Zagreb, 10.1.2017. (IKA) - Blagoslov djelatnika i ureda Hrvatske biskupske konferencije po božićnom vremenu održan je u utorak 10. siječnja u sjedištu HBK na zagrebačkom Ksaveru. Obred blagoslova, na kojem su se okupili ravnatelji, pročelnici i djelatnici HBK, predvodio je predsjednik HBK mons. Želimir Puljić, nadbiskup zadarski. Na tradicionalnom blagoslovu bili su i generalni tajnik HBK mons. Enco Rodinis i zamjenik generalnog tajnika HBK mons. Fabijan Svalina.

U kratkom prigodnom obraćanju predsjednik HBK istaknuo je važnost zajedništva i crkvenosti zaposlenika središnjih tijela HBK. Crkva je sveta ne zato što smo mi sveti već zato jer joj je zaglavni kamen Krist koji je glava Crkve, rekao je mons. Puljić te tu stvarnost dočarao slikom vlaka koji čine vagoni i lokomotiva koja ih vuče. Mons. Puljić pozvao je djelatnike da svoja zaduženja obavljaju s radošću, savjesno, profesionalno, predano i marljivo.

Nakon blagoslova upriličeno je druženje uz domjenak kojem se pridružio i predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju mons. Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup, koji ovih dana sudjeluje na Katehetskoj zimskoj školi za vjeročitelje osnovnih škola u Zagrebu.

„Da vaša radost bude potpuna' (Iv 15,11) – O radosti učenja i poučavanja"

Katehetska zimska škola za vjeroučitelje osnovnih škola u organizaciji Nacionalnoga katehetskog ureda HBK i Agencije za odgoj i obrazovanje Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta u Nadbiskupijskome pastoralnom institutu u Zagrebu okupila više od 350 vjeroučitelja

Zagreb, 10.1.2017. (IKA) - Katehetska zimska škola za vjeroučitelje osnovnih škola o temi „Da vaša radost bude potpuna' (Iv 15,11) – O radosti učenja i poučavanja" održana je 9. i 10. siječnja u Nadbiskupijskome pastoralnom institutu u Zagrebu. Organizatori škole su Nacionalni katehetski ured Hrvatske biskupske konferencije i Agencija za odgoj i obrazovanje Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. Uz više od 350 vjeroučitelja, školi su nazočili i predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, porečki i pulski biskup Dražen Kutleša, kao i predstojnici (nad)biskupijskih katehetskih ureda. Početku škole nazočila je i ravnateljica Agencije prof. Jadranka Žarković Pečenković, kao i viši savjetnici za vjeronauk.

Predstojnik NKU dr. Ivica Pažin je, govoreći o temi Škole, istaknuo kako je radni dokument Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju „Da vaša radost bude potpuna" najprije namijenjen katehetskim i evangelizacijskim načinima djelovanja Crkve na području župnih zajednica, a Agencija za odgoj i obrazovanje osjetila je potrebu podržati ne samo promišljanja o dokumentu, nego u njemu tražiti ono dobro u kontekstu radosti učenja i poučavanja, što je izazovno za odgoj i obrazovanje općenito. Premda je Katehetska škola nadahnuta crkvenim dokumentom, ona dotiče veliko područje pedagoške kategorije radosti. Premda je cilj suvremene škole oblikovati i dopustiti da se učenik ostvari u cijelosti, te da se to najprije očituje u njegovu uspjehu, radost je ipak i teološka kategorija vjere dublja od svake sreće i svakog uspjeha, rekao je dr. Pažin te izrazio nadu da će sudionici škole „krenuti, ako ne i prijeći put do potrebne radosti u ispunjenju poziva vjeroučitelja kako bi doista iskusili potpunu radost života". Prof. Žarković Pečenković izrazila je uvjerenje da je svakom nastavniku pohađanje stručnog skupa motivacija za novi polet u radu, ali i prilika za osvježavanje profesionalnih kompetencija".

Otvarajući školu, nadbiskup Puljić istaknuo je kako to okupljanje nije motivirano samo znanstvenim razlozima, nego i „susresti se, razgovarati biti jedni drugima poticaj u važnom poslu i zadatku koji nam je providnost u ovom vremenu podarila". Nadbiskup se osvrnuo na nedavno obilježen srebrni jubilej vjeronaučne nazočnosti u školama. „S današnje točke gledišta čini mi se vrlo pametnim unatoč pozitivne klime koja je tada vladala na relaciji odgojne institucije i Crkve što su tadašnji predstavnici naše države osjetili potrebu da to funkcionira ne samo u našoj dobroj volji i želji, nego da to stavimo na neke zdrave međusobne odnose i u tom pogledu su započeti razgovori koji su rezultirati korisnim i vrlo funkcionalnim ugovorima koji su uređeni sa Svetom Stolicom i potpisani 1996.", rekao je nadbiskup Puljić. Podsjetio je i na susret sa Svetim Ocem, na kraju ratifikacije ugovora on je izgovorio tri stvari koje su u temelju, a koje je uvijek dobro imati u vidu: „Da ti ugovori daju pravni okvir djelovanju Crkve, slobodne Crkve u slobodnom društvu, i počivanju na vjerskoj slobodi". U tom vidu, nadbiskup Puljić čestitao je NKU i Agenciji na pozitivnoj suradnji koja samo može uroditi dobrim plodovima. „Vi ste vjeroučitelji i vjeroučiteljice baštinici toga pravnog sustava, ali vi ste i opunomoćeni djelatnici u

školi, usudio bih se reći službeni učitelji vjere po mandatu svojih biskupa i prenositelji sadržaja onoga što Crkva vjeruje i naučava. Vama su povjerena djeca naših roditelja koji očekuju da njihovu djecu odgajate i obrazujete u duhu povijesne, kulturne, narodne i vjerske posebnosti. Zbog toga smo prije 25 godina odlučili da vjeronauk bude konfesionalni u skladu sa zakonodavstvom Crkve, države i Ustavom RH. Opravdano se stoga očekuje da vjeronauk bude u službi izobrazbe osobnoga, duhovnog, moralnog i općeg vjeroučenika, posebno u procesu oblikovanja njihove osobnosti i savjesti za pravilnu suradnju i međusobne odnose te poticaj na promicanje općeg dobra na korist svih", poručio je nadbiskup Puljić.

Prvo predavanje „Poimanje radosti u otačkoj teologiji kao temelj naviještanju Riječi" održao je dr. Ivan Bodrožić, dok je dr. Zvonimir Komar održao predavanje naslovljeno „Eudaimonia obrazovanja".

U popodnevnom dijelu održan je rad u skupinama o temama „Radost divni dar Božanstva. O motivaciji i drugim nadahnucima u vjeronauku u školi, „U novosti života' (Rim 6,14). Ratio i emotio u procesu učenja" i „Snažiti moguće – njegovati znatiželju. Radost kao temelj učenja kod djece s teškoćama u razvoju". Uslijedio je „Susret s Papinskim misijskim djelima u Hrvatskoj". O misijskom poslanju Crkve vjeroučiteljima i vjeroučiteljicama govorio je nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj vlč. Antun Štefan. Bila je to prilika ne samo posvijestiti važnost brige za misije, već i poziv za uključenje, „jer svi smo mi pozvani na misijsko djelovanje". Vjeronaučna nastava dobra je prigoda za odgoj za misije „od malih nogu", čemu su primjer toliki mali misionari. U tom vidu posebno je naglašeno Papinsko misijsko Djelo Svetog Djetinjstva. Sudionici Škole dobili su misijske krunice, narukvice, mjesečnik „Radosna vijest", kao i katolički misijski kalendar i brošuru „Došašće s dječakom iz Haitija" zajednička izdanja Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj i Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u BiH. U nastavku programa glumci Dječjeg kazališta Branka Mihaljevića u Osijeku Kristina Fančović i Srđan Kovačević izveli su predstavu „Legende o Kristu" Selme Lagerlöf.

U utorak 10. siječnja rad Škole počeo je euharistijskim slavljem koje je predvodio nadbiskup Hranić. Uslijedilo je uvodno izlaganje dr. Pažina o radnom dokumentu HBK „Da vaša radost bude potpuna koji je upućen na javnu raspravu. Istaknuo je kako je dokument svojevrsan „ispit savjesti" o iskazivanju volje za obnovom vjere u našim župnim zajednicama, posebno pak u kontekstu osobne vjere svakoga pojedinog vjernika. U tom se duhu u uvodnim napomenama ističe da „naša Crkva želi sjesti uz suvremenoga čovjeka, te mu pomoći da susretne, upozna i živi s Gospodinom koji je izvor vode žive, pravi i jedini Put, Istina i Život." Posebno ukazujući na pojam „sjesti", biti uz nekoga znači „imati vremena za osobu, poslušati je, upoznati je". Taj pojam u sebi nosi i značaj zaborava sebe samoga zbog potrebe drugoga s nakanom jednom i drugom onomu koji govori i onome koji sluša dopustiti djelovanje Duha Svetoga.

Govoreći o suodnosu župne zajednice i kateheze rekao je kako je kateheza namijenjena kršćanicima koji žive unutar župne zajednice i da je Crkva po katehezi odgovorna voditi sustavnu brigu o razvoju njihove vjere kako osobne, tako i zajedničke. Ističući važnost vjerničkih krugova u dinamici župne zajednice istaknuo je kako dokument na razne načine „inzistirajući na izgradnji župne zajednice u kontekstu praćenja pojedinaca u njihovu kršćanskom sazrijevanju nudi model živih vjerničkih krugova ne kao jedinstveni model, nego uz model dobne kateheze, uz model različitih pristupa životu i radu u zajednici kao mogući novi izvor snage za

osobni razvoj vjere pojedinaca, ali i za dobro zajedničarskoga župnog i crkvenog života". Na kraju se osvrnuo i na novi govor o vjeri, te je naglasio kako je dokumentu želja konačno odrasle staviti u katehetskom smislu kojemu i pripadaju. To su prvotni naslovnici i adresati našega katehetskoga i evangelizacijskoga rada.

U zaključku dr. Pažin upozorio je da će za promociju kateheze biti potrebna odlučna volja da se promjene naslijeđeni mentaliteti i pojača svijest svakog kršćanina osobno i uključenoga u kršćansku zajednicu da trajno raste u vjeri kako bi svjedočio i prenosio evanđelje svojoj braći, osobito onima koji su udaljeni od Crkve.

Vlč. mr. Pavao Gospodnetić, novoimenovani viši savjetnik pri NKU HBK za župnu katehezu, osvrnuo se na dokument u kontekstu života i rada svećenika, župnika. Ovim dokumentom želi se dati novi vjetar u leđa župnoj katehezi, a ukoliko je tako onda je ovaj dokument usmjeren prvotno župnicima o kojima više nego drugima u jednoj župnoj zajednici ovisi razvoj, napredak župne kateheze, rekao je. Ustvrdio je da nije lako provoditi župnu katehezu, a još je teže organizirati takvu župnu katehezu u kojoj bi se uključili drugi vjernici laici. Stoga u tom kontekstu izradu ovakvog dokumenta treba podržati. Štoviše, „možemo reći da se na njega dugo čekalo". Temeljna poruka dokumenta, a osobito s obzirom na župnike, svećenike može se sažeti u dvije riječi: „promjena mentaliteta". Finalni cilj ovoga dokumenta je pridonijeti razvoju nove evangelizacije u kontekstu kateheze na našim prostorima, a upravo je promjena mentaliteta temelj i uvjet te nove evangelizacije. Na novu evangelizaciju u okviru obnovljenog mentaliteta pozvani su svi kršćanici, no na poseban način zaređeni službenici Crkve. Za nas je presudno pitanje radosnog misionarskog zanosa o kojem dokument često govori. Držim kako je u nedostatku toga zanosa jedan od temelja naših problema, ali i put napretka i rasta. Vjere u nama, u Hrvatskoj ima onoliko koliko se živi ni manje ni više, rekao je. Ističući važnost zanosa i radosti u novoj evangelizaciji, istaknuo je kako se „zanos" spominje osam, a „radost" 67 puta. Čitajući, imao sam osjećaj kako je ovaj dokument jeka Papina Apostolskog pisma *Evangelii gaudium*, odnosno što je EG za Opću Crkvu, to je ovaj dokument za katehezu na našim prostorima, zaključio je.

Marina Školka, vjeroučiteljica u osnovnoj školi u Bizovcu, katehista unutar župne zajednice, podsjetila je na početke vjeronauka u školi prije 25 godina. „Sjetite se tog početka i žara. Ušli smo u učionice i radili ono što smo živjeli. Kad smo krenuli živjeti smo od vjere, i radili smo iz te vjere". Kad se vjeronauk uveo u škole, vjeroučitelji su preuzeli odgovornost katehizacije. No, tada kao da se u župi nekako kateheza rastočila, kao da se oslonila, ako ne i prenijela na rad u školi. Međutim, vremenom kako je sekularizacija i globalizacija uzela maha, sve je postalo teže. Imamo puno više znanja, iskustva, ali onaj žar je nestao. Proučivši dokument vidljivo je da nije sva odgovornost na nama vjeroučiteljima. Dokument govori da tu ima puno više čimbenika: obitelj, župna zajednica, župnici, vjeroučitelji, stručnjaci. Mi smo jedan tim koji bi trebao zajedničkim snagama poduprijeti ono što dokument donosi. Zajedno smo jači i u promišljanju i u djelovanju, k tome naša radost treba biti veća, poručila je. Također je istaknula da dokument ukazuje da kateheza obuhvaća cijelu evangelizaciju, ne samo djece, „nego svih nas, osobito odraslih. Ta evangelizacija znači prvo krenuti od sebe, probuditi svoju vjeru i povjerenje u Krista da može preobraziti mogu egzistenciju i moj rad, i preko mene djelovati na druge tako da ta moja otvorenost Kristu može donijeti tog Krista drugima i učiniti ih radosnima".

Tomislav Tomasić, viši savjetnik za vjeronauk u Agenciji za

odgoj i obrazovanje, izrazio je nadu da će dokument pobuditi „crkveno proljeće" koje nam je potrebno. Izražavam zahvalnost HBK na povjerenju i odgovornosti pruženoj svim vjernicima da svojim razmišljanjem i vjerničkim iskustvom podrže i daju doprinos javnoj raspravi. To smatram dobrim primjerom participiranja svih vjernika u suodgovornosti za pastoralno i katehetsko djelovanje, jer tamo i samo tamo gdje postoji dijalog i zajedničko suodlučivanje možemo govoriti i o suodgovornosti, rekao je. Istaknuo je kako dokument jako dobro očituje aktualno stanje u Crkvi, te nudi konkretne smjernice i poticaje za unapređenje kvalitete katehetskog pastoralnog djelovanja. „Želim vjerovati da će se brojni pozitivni poticaji koji se nalaze u ovom dokumentu uspjati ostvariti i u praksi".

U nastavku se osvrnuo na pojedine sadržaje dokumenta, te je iz perspektive angažiranog vjernika laika dao i neke prijedloge, odnosno dopune. U nadi da će taj dokument biti poticaj, smjerokaz i snaga koja će donijeti novi vjetar u jedra lađi na kojoj zajedno plovimo, citiram sv. Ivana Pavla II.: „Crkva je pozvana katehezi posvetiti svoje najbolje ljudske zalihe i snage, ne štedeći trud, napore, umore, materijalna sredstva da što bolje organizira i da se obrazuje sposobno osoblje".

Sinteza okrugloga stola, te zaključnu riječ dao je predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju nadbiskup Hranić. Zahvalio je svima, a posebno uvodničarima na angažmanu u predstavljanju radnoga dokumenta, kojim su potaknuli i živu raspravu. Osvrnuo se i na činjenicu da je ovaj prijedlog upućen na javnu raspravu. Naime, prema njegovim riječima, Vijeće HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju željelo je pripremiti dokument na uobičajen način. No, onda je među biskupima nastala ideja da se prijedlog uputi na raspravu svećenicima i vjernicima. I zato je ova javna rasprava da vi kažete svoje mišljenje. Vjerujemo da ovaj dokument uz vašu pomoć može biti još konkretniji, doradeniji; može biti objektivniji, trezniji s obje noge na zemlji; da možete dati puno oduševljenja i radosti u dokument. Ovo je početak javne rasprave: pozivam vas da u vašim sredinama raspravljate o njemu. Vidim da ste zauzeto raspravljali, vidim da je puno dobre volje u nama. Nemojmo dopustiti da nam prostor oko nas, vrijeme i ozračje oduzima tu dobru volju. Budimo svjesni - kad smo pritisnuti izvana, kad smo suočeni s poteškoćama izvana zauzimamo obrambeni stav. Dopustimo više Isusu da nas nadahnjuje, budimo Njegovi, postojani i nastojimo svijetliti i bit će drukčije. Suočavajmo se s vremenom i prostorom u kojem živimo i nastojimo tu biti najodgovorniji što možemo, Kristovi učenici, njegovi svjedoci, pozvao je sudionike škole nadbiskup Hranić.

Crkva u Hrvata

Regionalni susret Hrvata u Rigi na susretu Taizea

Riga, 31.12.2016. (IKA) - Na Silvestrovo, 31. prosinca, u crkvi Sv. Jakova u Rigi, u sklopu Hodočašća povjerenja na zemlji u organizaciji zajednice iz Taizea, okupilo se oko 600 mladih Hrvata kako bi sudjelovali na regionalnom susretu. Okupljene je pozdravio delegat Taize susreta za Hrvatsku brat Ulrich, koji je istaknuo važne poruke primljene povodom susreta u Rigi, važne susrete koji slijede u narednoj godini, pet prijedloga za življenje evanđelja, te praktične informacije vezane za ljetne susrete mladih u Taize selu.

Svoje osobno svjedočanstvo s Taize susreta mladima je iznijela Maja Vidović. Na susretu su sudjelovala i Ivana Čogelja, tajnica Ureda HBK za mlade, koja je mladima uputila nekoliko pozdravnih riječi u ime predsjednika Odbora HBK za mlade mons. Mije Gorskoga.

Zatim je misu predslavio studentski kapelan don Damir Stojić. U propovijedi je naglasio važnost molitve i potaknuo mlade da u novoj godini rade na svojoj duhovnoj izgradnji i osobnom odnosu s Isusom. Misno slavlje animirali su mladi iz župe Bezgrešnog začeca BDM iz Malešnice zajedno s mladima iz župe Presvetog Srca Isusova iz Palmotićeve.

Susret pripravnica Družbe sestara služavki Malog Isusa

Sarajevo, 4.1.2017. (IKA/KTA) - U duhu božićnog otajstva, koje je bilo izvor i nadahnuće prvog vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera za osnivanje Družbe sestara služavki Maloga Isusa, od 2. do 4. siječnja u samostanu služavki Malog Isusa „Egipat“ u Sarajevu upriličen je susret za šest pripravnica iz Zagrebačke (3), Splitske (2) i Sarajevske (1) provincije zajedno s njihovim odgojiteljicama te pročelnicom za odgoj u Družbi iz Vrhovne uprave u Zagrebu.

Pripravnice i njihove odgojiteljice upoznale su se najprije međusobno, a potom su se pobliže susrele sa životom i djelovanjem sestara u samostanu „Egipat“. Nakon toga pohodile su katedralu Srca Isusova i u dnu katedrale molile na grobu oca utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Stadlera. Sudjelovale su i na euharistijskom slavlju koje je predvodio župni vikar katedralne župe Antonio Čutura. Izražavajući dobrodošlicu i pripravicima, vlč. Antonio potaknuo je kandidatice da ustraju na putu nasljedovanja Krista i da same budu put poput Ivana Krstitelja koji je pokazao na Krista.

Drugog i trećeg dana susreta pripravnice i odgojiteljice sudjelovale su na duhovnim vježbama koje je predvodio generalni tajnik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine mons. Ivo Tomašević. Kroz njegova predavanja i razmatranja o Božjoj Riječi, pozivu, vršenju volje Božje, Evanđelju kao zajedničkom vrhovnom mjerilu svih karizmi i Družbi, siromaštvu i ljubavi prema siromasima, pripravnice sa svojim odgajateljicama, imale su priliku dublje proniknuti u dubine duhovnosti i otkriti ono najvažnije, temelje na kojima valja graditi budućnost.

Tajnik Tomašević posvijestio im je da su prije svega svi pozvani voljeti i biti otvoreni za Božju ljubav, jer to znači biti na Kristovu putu, u onom mjestu kamo ih Bog pošalje u svojoj providnosti da bi bili suradnici u spašavanju duša, spašavanju čovječanstva. Rekao je da su svi u Crkvi, a to sestrama i samo ime kaže – služavke, pozvani na služenje prema Isusovu primjeru, čineći što više dobrih djela i kloneći se napasti koje uvijek vrebaju da odvrte od puta Kristova.

Tajnik Tomašević istaknuo je potrebu trajne izgradnje zajedništva i pomoć jedni drugima u traženju, otkrivanju i ispunjenju Božjih planova, boreći se protiv napasti vršenja svoje volje i ostvarenja svojih planova. Podsjetio je da je i sam utemeljitelj Stadler pisao sestrama da ih je Bog sabrao iz raznih krajeva, da kao prave služavke služe, kako Bog sam hoće i želi. Istaknuo je i da je evanđelje temeljno mjerilo razlučivanja dobra i zla, ljubavi prema Bogu i bližnjemu i da je ono zajedničko vrhovno mjerilo svih karizmi i Družbi. Kazao je da su uistinu svi pozvani misliti, govoriti i djelovati kao Krist, jer je On Put, Istina i Život.

Potičući pripravnice i služavke Malog Isusa da gaje siromaštvo i ljubav prema siromasima, tajnik Tomašević pozvao ih je da budu svjesne da je sve što imaju Božji dar te da Bogu na koljenima zahvaljuju za sve darovano i da im pri tome Bog bude najveće bogatstvo njihova srca. Govoreći o najvjernijoj pomoćnici i divnom primjeru siromaštva Blaženoj Djevici Mariji, podsjetio je na riječi nadbiskupa Stadlera da je, između svih pobožnosti, nužna za spasenje svakog čovjeka pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji. Istaknuo je i potrebu trajnog obraćenja i praštanja te nastojanja da budu sveti kao što je svet Otac nebeski. Potaknuo ih je da uvijek budu s Kristom i ostanu uz Krista kao vjerni suradnici u djelu spasenju tamo kamo ih Božja providnost pošalje.

Po zimskom snježnom danu pripravnice i odgojiteljice također su jednog popodneva hodile sarajevskim ulicama „slijedeći stope njihova utemeljitelja Stadlera“ nakon dolaska u Bosnu i Hercegovinu i njezin glavni grad Sarajevo. Idući od samostana „Egipat“, koji je u vremenu komunizma bio oduzet pa nakon nedavnog rata vraćan u vrlo oštećenom stanju i potom obnovljen, došle su do zgrade bivše kuće matice sestara služavki i sirotišta „Betlehem“, koja je također oduzeta u vremenu komunizma i do danas nije vraćena. Potom su došle u ulicu Mjedenica s druge strane Miljacke u kojoj je nadbiskup kupio zgradu za prvo sirotište. Također su molile u franjevačkoj crkvi Sv. Ante u sarajevskom naselju Bistrik gdje je nadbiskup Stadler u siječnju 1882. ustoličen za vrhbosanskog nadbiskupa. Na mjestu današnje crkve, u Stadlerovo vrijeme nalazila se drvena crkva.

Nakon što su napravile fotografiju pred kipom svetog pape Ivana Pavla II. ispred sarajevske katedrale, pripravnice i sestre primio je šesti vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog, a pridružile su se i služavke Malog Isusa koje djeluju u Ordinarijatu. Poslije međusobnog upoznavanja kardinal Puljić je u kratkim crtama predstavio sve dosadašnje vrhbosanske nadbiskupe počevši od prvog nadbiskupa Josipa Stadlera. Ispričao je i nekoliko duhovnih zgoda iz ratnog vremena. U kućnoj kapelici, u kojoj je nekada molio i nadbiskup Stadler, predvodio je posvetnu molitvu Presvetom Srcu Isusovu čiji je veliki štovatelj bio i sluga Božji Stadler. Svi su zapjevali najmiliju pjesmu oca utemeljitelja: „O Isuse poljubljeni...“.

Duhovne vježbe završile su euharistijskim slavljem te zahvalnom pjesmom „Tebe Boga hvalimo“ uz sudjelovanje svih sestara samostana „Egipat“ te djece iz istoimenog Stadlerovog dječjeg doma.

„Velika milost i djelovanje Duha na duhovnim vježbama bilo je euharistijsko klanjanje, zatim sakrament pomirenja te euharistijska slavlja, u koja su se pripravnice sa svojim odgojiteljicama uključile svim srcem, te animirale čitanja,

pjevanje i tako slavile Presveto Ime Isusovo", rekla je nakon susreta s. Manda Pršlja koja je osmislila i animirala sve događaje. Posebnu zahvalnost uputila je tajniku Tomaševiću, zajednici sestara u samostanu „Egipat“, na čelu sa s. provincijskom glavaricom Admiratom Lučić i kućnom predstojnicom s. Anđom Vranješ te svim sestrama koje su, u skladu sa svojom službom, dale svoj doprinos. Među njima svakako su i kuharice s. Hinka i s. Petra. „Neka primjer sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera, ljubav Djeteta Isusa i zagovor Presvete Djevice prati sve nas na putu spasenja za vječnost, kao i sve one kojima smo pozvani i poslani biti suradnici u djelu spasenja duše“, zaključila je s. Manda.

Pohod dobročinitelja Banjolučke biskupije

Banja Luka, 5.1.2017. (IKA/TABB) - U prvim danima 2017. godine središte Banjolučke biskupije i banjolučkog biskupa Franju Komaricu posjetile su tri skupine dobročinitelja. Dvije su bile iz nadbiskupije Trento u sjevernoj Italiji, a treća iz Hercegovine, s područja Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanke biskupije.

Dobročinitelji iz župa blizu grada Trenta već 20-ak godina svake godine dolaze u Banjolučku biskupiju i pomažu djelom i savjetom. Jedna od njih je osobito zaslužna za podizanje prvog vinograda po europskim standardima u banjolučkom kraju na području župe Mahovljani u općini Laktaši. Druga se posebno zauzimala za ponovnu izgradnju u ratu porušene filijalne crkve u masakriranom selu u župi Stara Rijeka kod Ljubije te za pomoć preostalim siromašnim obiteljima u toj nasilno rastjeranoj župi.

Iz Hercegovine su došli vlasnik tvrtke „Zec d.o.o.“ i njegovi suradnici, koji su pred Božić projektirali, izradili i donirali metalni križ za vrh zvonika banjolučke katedrale.

Sve tri skupine su se u dužim razgovorima susreli s biskupom Komaricom, a neke od njih i s biskupovim suradnicima, pomoćnim biskupom mons. Markom Semrenom, mons. Ivicom Božinovićem te rektorom katedrale mr. Perom Ivanom Grgićem. Pohodili su banjolučku katedralu, samostane u Banjoj Luci te župe Mahovljani i Staru Rijeku.

Biskup Komarica im je svima „od srca“ zahvalio što su se stavili na raspolaganje Božjoj dobroti, koja po njima čini dragocjena djela konkretne pomoći Crkvi i ljudima u Banjolučkoj biskupiji.

Bogojavljenje i Dan Svetoga Djetinjstva u sarajevskoj katedrali

Sarajevo, 6.1.2017. (IKA/KTA) - Svetkovina Bogojavljenja i Dan svetog djetinjstva svečano su proslavljeni 6. siječnja misnim slavljem u katedrali Srca Isusova u Sarajevu. Euharistiju je slavio vrhbosanski pomoćni biskup Pero Sudar koji je obilježio i obljetnicu biskupskog ređenja. Biskup Sudar zaređen je 6. siječnja ratne 1994. u opkoljenom Sarajevu.

Prije početka mise rektor katedrale mons. Ante Meštrović je uime okupljenih svećenika, redovnica, bogoslova i vjernika uputio čestitku biskupu Sudaru kao i kardinalu Puljiću, koji iz objektivnih razloga nije sudjelovao na misi, a kojeg je sveti papa Ivan Pavao II. posvetio za biskupa 6. siječnja 1991. u bazilici Sv. Petra u Rimu. Izrazio im je zahvalnost za njihovo služenje Vrhbosanskoj nadbiskupiji te pozvao nazočne da mole za njih.

Uvodeći u misno slavlje biskup Sudar pozvao je sve da u misi sudjeluju „zahvaljujući Bogu za njegovu objavu i za sve što ona nama, ali i cijelom čovječanstvu znači u hodu ovim životom u izgradnji boljeg svijeta, u izgradnji svijeta

kakvoga Bog želi.“

Nakon naviještenog evanđeoskog misnog odlomka, katedralni župnik Marko Majstorović pročitao je Bogojavljenjski navještaj Uskrsa za 2017. godinu koji će Crkva slaviti 16. travnja kao središte čitave liturgijske godine iz kojeg proistječu svi sveti dani.

U propovijedi biskup Sudar istaknuo je da se današnjom svetkovinom slavi Božja objava čovječanstvu „čime je Bog pokazao da ne pravi nikakvu razliku u svome pristupu prema ljudima“. Kazavši da sva starozavjetna teologija Božji govor zatvara samo u izabrani narod, podsjetio je da se Novi zavjet otvara upravo spoznajom da se Bog objavio svim narodima podjednako. „Današnja svetkovina, zapravo, jest vrhunac objave, ne samo Boga, nego objave čovjeka i tog neraskidivog veza između Boga koji se objavljuje, koji poziva, i čovjeka koji traga“, ustvrdio je biskup Sudar.

Simboliku trojice mudraca, koji su se poklonili Isusu, protumačio je kao mudrost „ljudskog traganja za smislom“ i kao i nastojanje da se dadne odgovor na „pitanja koja svaki čovjek u sebi osjeća“. Kazao je da su ti mudri ljudi zapravo predstavnici, slika te izaslanstvo različitih naroda, tada zvanih 'poganskih' što može u današnjem vremenu imati negativnu konotaciju „jer zaboravljamo da smo i mi, da je i naš narod, da su i svi narodi ovog podneblja tada pripadali u tu vrstu naroda i svijeta“.

„Tko god iskrena srca slijedi ono što mu Bog stavlja na njegov životni put dovest će ga do spoznaje pravoga Boga“, riječi su biskupa Sudara koji je potom istaknuo da su vjera, religija i humanizam jedna stvarnost na način na koji je Bog i čovjek u Isusu jedna stvarnost. „Kršćanin ne može vjerovati u Boga, častiti Boga, a da se to ne reflektira na njegov odnos prema čovjeku, najprije prema samome sebi“, ustvrdio je biskup Sudar. „Slaviti Bogojavljenje znači uvijek iznova ispravljati, popravljati, obogaćivati vlastito traženje Boga, vlastiti hod prema Bogu i vlastiti odnos prema Bogu i kroz njega čistiti, snažiti vlastiti odnos prema samome sebi, a onda i prema drugome čovjeku“, kazao je na kraju propovijedi biskup Sudar koji je pozvao sve nazočne da mole osobito za sve one koji Boga traže, ali i za one koji misle da im Bog ne treba.

U asistenciji bili su bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa i Nadbiskupijskoga međunarodnog misijskoj sjemeništa „Redemptoris Mater“, a liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler“ pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

Inozemne vijesti

Francuski biskupi pomažu studentima iz Kirkuka

Pariz, 5.1.2017. (IKA) - Francuska biskupska konferencija u suradnji s katoličkom udrugom za pomoć Crkvi na istoku, pokrenula je projekt pomoći iračkim studentima u Kirkuku. Ukupno je osigurano 1,14 milijuna eura koji će biti utrošeni za smještaj i prehranu studenata. Širenje takozvane Islamske države u Iraku, ističe se u priopćenju Francuske biskupske konferencije, uzrokovalo je bijeg više od 150.000 ljudi. Među izbjeglicama ima i studenata. Oni su napustili regiju Mosul i dolinu Ninive i krenuli prema Erbilu, u očekivanju da se stanje stabilizira. Međutim, u Erbilu se obrazovanje odvija na kurdskom jeziku, kojim kaldejski izbjeglice ne vladaju. Ministarskom odlukom studenti koji govore arapskim jezikom premješteni su na fakultet u Kirkuk. U školskoj godini 2015/2016 bilo ih je više od četiri stotine. Prema mišljenju mons. Jusifa Thomasa Mirkisa, kaldejskog biskupa Kirkuka i Sulejmanije koji koordinira pomoć studentima, „za Irak je najvažnije da mladi ljudi ostanu u zemlji i tamo se obrazuju“. Francuska Crkva želi pomoći u tome i stoga poziva vjernike na zajedničko djelovanje, molitvom i prikupljanjem sredstava, ističe se u priopćenju Francuske BK.

Papa slavio misu na svetkovinu Bogojavljenja

Vatikan, 6.1.2017. (IKA) - Nije put mudraca do Betlehema bio težak jer je bio dugačak, već zato što su morali promijeniti svoja očekivanja: očekivali su kralja, a našli su 'samo' dijete; no jer su bili otvoreni za novo te su imali čežnju [za Bogom], bili su sposobni u tom malenom djetetu prepoznati veličanstvenost i slavu Božju, poručio je papa Franjo na misi u bazilici Sv. Petra 6. siječnja, u prigodi svetkovine Bogojavljenja. U propovijedi je Sveti Otac pojasnio pročitano evanđelje koje opisuje mudrace na putu prema novorođenom kralju, izvijestio je Radio Vatikan.

„Nisu mudraci krenuli na put jer su vidjeli zvijezdu, već su vidjeli zvijezdu zato što su već bili na putu“, citirao je Papa sv. Ivana Zlatoustog te nastavio: „Njihova srca su bila otvorena obzoru i mogli su vidjeti što im nebo očituje, ta bili su vođeni nutarnjim nemiro. Bili su otvoreni nečim novom. Mudraci tako predstavljaju sve one koji vjeruju, koji osjećaju čežnju za Bogom, koji žude za svojim domom, za svojom nebeskom domovinom. Predstavljaju sve one koji nisu dopustili da im se srce umrtvi“.

„To vrijedi i danas, za sve ljude koji znaju da Evanđelje nije nešto što se dogodilo u prošlosti, već se događa sada. Sveta čežnja nam pomaže biti pozornima na svaki pokušaj umanjivanja i osiromašenja našeg života. Ona je pamćenje vjere protiv tolikih proroka propasti. Ta čežnja održava živu nadu u zajednici vjernika, koja iz tjedna u tjedan nastavlja moliti: 'Dođi, Gospodine Isuse', rekao je Sveti Otac.

Papa je podsjetio kako ovo nije samo stav mudraca te je nabrojio cijeli niz biblijskih likova koji su istog stajališta: starac Šimun; izgubljeni sin; pastir koji ostavlja 99 ovaca da bi pronašao onu jednu izgubljenu; Marija Magdalena na uskršnje jutro. „Čežnja za Bogom nas izvlači iz naše teške izolacije, zbog koje mislimo da se ništa ne može promijeniti. Čežnja za Bogom razbija naš sumorni konformizam i tjera nas da napravimo promjene koje želimo i trebamo učiniti. Čežnja za Bogom ima svoje korijene u prošlosti, no ne ostaje ondje: ona dopire do budućnosti“, rekao je.

Sveti Otac istaknuo je kako je Herodov stav potpuno

drukčiji: on se nalazi nedaleko od Betlehema, ali ne shvaća što se događa. Spavao je omamljen umrtvljenom savješću, no onda se zbunio i uhvatio ga je strah. „Riječ je o zbunjenosti koja se – kad ju se suoči s novošću koja iz korijena mijenja svijet – zatvara u sebe i svoje zaključke, znanje i uspjeh. Zbunjenost je to osobe koja sjedi na svom blagu, a pritom nije u stanju vidjeti dalje od toga. Zbunjenost je to, koja se nastanila u srcima onih koji žele upravljati svime i svima. Zbunjenost onih uronjenih u kulturu pobjeđivanja po svaku cijenu. Herod je sigurnost pred ovom zbunjenošću i strahom pronašao u zločinu“, rekao je Papa.

Premda su mudraci došli izdaleka u Judeju, za njih je duži put bio od Herodove kraljevske palače – gdje su očekivali da će se roditi kralj – do štalice. Taj novorođeni kralj, kojeg su tražili, nije bio takav koji je zarobljavao ili ponižavao. Trebali su otkriti jednoga novoga kralja: „Shvatiti da Božji pogled podiže, oprašta i liječi. Shvatiti da se Bog želio roditi na mjestu gdje to najmanje očekujemo ili želimo, na mjestu gdje ga tako često odbijamo. Shvatiti da u Božjim očima ima uvijek mjesta za one koji su ranjeni, izmoreni, zlostavljani i napušteni; da je njegovoj snazi i moći ime milosrđe. Koliko li je samo za neke od nas Jeruzalem udaljen od Betlehema!“, rekao je Sveti Otac.

Herod nije bio u stanju pokloniti se novorođenom kralju jer je sam htio biti čašćen. Ni svećenici se nisu mogli pokloniti, premda su posjedovali ogromno znanje te su poznavali proroštva. Samo su mudraci iskusili čežnju, „oni više nisu htjeli uobičajene stvari“. Bili su umorni od Heroda svojih dana te su slijedili obećanje nečeg novog. „Mudraci su bili sposobni pokloniti se jer su imali hrabrosti krenuti na put te se pokloniti pred tim malenim, siromašnim i ranjivim djetetom. I dok su bili na koljenima pred tim neobičnim i nepoznatim betlehemskim djetetom, otkrili su slavu i veličanstvenost Božju“, istaknuo je papa Franjo.

Božićna poslanica Srpske pravoslavne Crkve

U ove blagoslovljene božićne dane molimo se Gospodinu da ugasi neprijateljstva među narodima, da spasi ljude svoje širom svijeta i da bude milostiv svima nama

Beograd, 7.1.2017. (IKA) - Srpski patrijarh Irinej uputio je zajedno sa svim arhijerejima Srpske pravoslavne Crkve božićnu poslanicu svećenstvu, monaštvu i svim vjernicima.

Evo nas i ove godine pred blagdanom Božića, pred blagdanom neizmjerne Božje ljubavi, jer nam se danas u gradu Davidovu rodi Krist Gospodin, ističe se u poslanici. Potom se upućuje na retke Svetoga pisma koji naviještaju rođenje Mesije, posebno se zaustavljajući na riječi evanđeliste Luke koji daje povijesni okvir rođenja Kristovog.

To što su evanđelisti posvjedočili, apostoli i sveti Oci utvrdili, to i mi vama svjedočimo danas, na Božić, jer je „Krist isti danas, jučer i uvijek“. Zato vas iz pastirske brige i ljubavi pozivamo da svi zajedno sudjelujemo u božićnom slavlju, da ostavimo svakodnevne brige, te prinesemo svoje darove Novorođenom Kristu - duhovno zlato, tamjan i smirnu, a to znači našu vjeru, nadu i ljubav i da se susretnemo s Bogom i bližnjima, ističe se u poslanici.

U ove blagoslovljene božićne dane molimo se Gospodinu da ugasi neprijateljstva među narodima, da spasi ljude svoje širom svijeta i da bude milostiv svima nama. Neka ovaj Božić prizove u zajednicu sve one koji su se na bilo koji način odvojili od Crkve Boga živoga, ističe se u poruci.

Produžen mandat ravnateljici Papinske dječje bolnice „Bambino Gesu“

Vatikan, 7.1.2017. (IKA) - Vatikan je do 2020. godine produžio mandat ravnateljice Papinske dječje bolnice „Bambino Gesu“ Marielle Enoc. Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin, joj je u ime Svete Stolice zahvalio na protekle dvije godine službe na čelu najveće europske dječje klinike, izvijestio je Radio Vatikan.

Kardinal je pohvalio njenu „sposobnost, profesionalnost, veliku predanost i spremnost na žrtvu“ u nastojanju obnove papinske bolnice. Mariella Enoc preuzela je vodstvo „Bambino Gesu“ prije dvije godine, nakon što je njezin prethodnik, Giuseppe Profiti, odstupio s dužnosti. Nedavno je u suradnji s „Bambino Gesu“ otvorena prva dječja bolnica u Srednjoafričkoj Republici.

Dječja bolnica „Bambino Gesu“ osnovana je 1869. godine na brijegu Gianicolo i to na inicijativu rimske plemićke obitelji Salviati. Posjeduje 607 kreveta na četiri lokacije: od toga dvije u Rimu (Gianicolo i Sveti Pavao izvan zidina), a dvije na obali talijanske pokrajine Lacij (Palidoro i Santa Marinella).

Poljski parlament usvojio rezoluciju o proslavi krunidbe Crne Gospe

Zagreb, 7.1.2017. (IKA) - U odvojenim zasjedanjima oba doma Poljski parlament usvojio rezoluciju o proslavi 300. obljetnice krunidbe Čenstohovske Gospe kao Poljske kraljice. Podsjećajući na prvo krunjenje Gospine slike izvan Rima, koje se zbilo 8. rujna 1717. godine, Donji dom (Sejm) podsjetio je kako je slavje „ujedinilo društvene stališe i bilo izraz nacionalne vjere“, a istaknuo je uvjerenost parlamentaraca o posebnoj važnosti marijanskog štovanja za cijelu zemlju, izvijestila je agencija SIR, a prenosi Radio Vatikan.

O. Marian Waligora, prior svetišta Jasna Gora, gdje se već 600 godina čuva slika Crne Gospe, uvjeren je da će obilježavanje povijesnoga događaja iz 1717. godine dati značajan prinos širenju poljske domoljubne i vjerske tradicije, te da će biti pouka o nacionalnom povijesnom bogatstvu kao i važna odgojna potpora za nove naraštaje.

Lombardi dobitnik nagrade „Dobre vijesti“

Rim, 8.1.2017. (IKA) – O. Federico Lombardi, bivši ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice i Vatikanskoga radija; Safiria Leccese, voditeljica televizijskoga programa talijanske televizije Rete4 „Put čudesa“; Erik Jozsef, dopisnik iz Italije francuskoga dnevnika 'Liberation'; te Arturo Mari, takozvani „Papin fotograf“, dobitnici su nagrade „Dobre vijesti“ u 2017. godini. To priznanje, koje se, kako je izvijestila agencija Sir, dodjeljuje deveti put, jedino je u Italiji koje nagrađuje 'dobre vijesti', odnosno ne samo ispravnu i potpunu informaciju, nego i onu koja čini korak dalje, govoreći o pozitivnoj normalnosti društva.

U okviru tog priznanja dodjeljuje se također nagrada „Dobra vijest godine“, te je tako kao „dobra vijest“ 2016. godine proglašen "solidarni restoran" Ernesta Pellegrinija u Milanu. Riječ je o restoranu koji posluži oko 300 obroka dnevno, a cijena obroka je 1 euro. Zamisao je nagrade Dobra vijest godine to da se sve više pronosi priča o pozitivnim događajima, prenosi Radio Vatikan.

„Pomoć Crkvi u nevolji“ pokreće dva nova projekta u Pakistanu

Prvi je „Osposobimo mlade primalje“ u Faisalabadu, a drugi „Pomognimo siromašnim ženama“ u Lahoreu

Rim, 8.1.2017. (IKA) - Zaklada Pomoć Crkvi u nevolji Novu godinu započela je pokretanjem dva projekta u Pakistanu: prvi je „Osposobimo mlade primalje“ u Faisalabadu, a drugi „Pomognimo siromašnim ženama“ u Lahoreu, izvijestio je Radio Vatikan. U Pakistanu je progon kršćana dramatičan isto kao i stanje žena, istaknuo je Alessandro Monteduro, ravnatelj talijanskoga ogranka Zaklade, govoreći o stanju žena Pakistanu. „Na početku godine odabrali smo dva projekta, a za njihovo vrednovanje kao najprikladniji teritorij odabrali smo Pakistan. Uvjeren sam da nikada ne trebamo s uma smetnuti progone poradi vjere. Dobar dio pothvata namjenjujemo Bliskom istoku, Iraku i Siriji, stoga smo u opasnosti da zaboravimo druge stvarnosti svijeta, u kojima ljudi trpe. U Pakistanu su možda najlošiji uvjeti za vjerske manjine, osobito kršćanske. Svima nam je poznat zakon protiv bogohuljenja, svima nam je poznato stanje u kojem je Asija Bibi, istaknuo je Monteduro te dodao: Ipak malo znamo o patnjama žena u Pakistanu, stoga smo odlučili pokrenuti ove projekte: jedan u Faisalabadu, a jedan u Lahoreu. U prvom izlazimo ususret ženama u poljodjelskim krajevima, poglavito ženama koje su pretrpjele nasilje u vlastitoj obitelji, spolno zlostavljanje, ili koje su prisilne sklopile brak, a potom ženama u zatvorima, da im se vrati dostojanstven život. Cilj projekta je osposobljavanje 75 primalja u područjima Faisalabada da roditeljama mogu pružiti zdravstvenu potporu: to je naša potreba, cilj i naša želja“, ustvrdio je Monteduro.

„Drugi projekt odnosi se na područje Lahorea, gdje s nama surađuju redovnice Dobroga Pastira, zaista su predivne. One pomažu djevojkama s teškim psihološkim problemima, poglavito djevojkama-majkama, koje je društvo odbacilo. Centar redovnica može primiti petnaest gostiju, s kojim sestre rade oko šest mjeseci. U posljednje četiri godine, redovnice su spasile 62 djevojke. Osim psihološke potpore, redovnice skrbe i za njihovu duhovnu obnovu, nastojeći da ih ponovo uključe u društvo. Zaklada Pomoć Crkvi u nevolji želi omogućiti pokrivanje troškova u sljedećih pet godina“, ustvrdio je Monteduro. Na upit o mogućnosti sprječavanja nasilja u obiteljima, te spolnoga izrabljivanja u spomenutim područjima, rekao je da je teško dati odgovor jer se u Pakistanu ne poboljšava stanje vjerskih manjina. „U novogodišnjoj noći, u južnom Pakistanu, u području Sukur, nekoliko je kršćanskih obitelji ostalo bez svoje obradive zemlje, prisvojili su je muslimanski veleposjednici. Nije teško u Pakistanu pribaviti lažne dokumente te na temelju njih drugima oduzeti zemlju. A spomenuo bih slučaj jednoga kršćanina koji je nedavno optužen da je potrgao stranice Kurana, a taj kršćanin ne zna čitati ni pisati... Stanje manjina u Pakistanu zaista je vrlo dramatično“, ponovio je ravnatelj.

Govoreći, pak, o centrima za duhovnu potporu u područjima progona, podsjetio je na nazočnost mnogih redovničkih družba koje su vrlo angažirane. Onaj tko se priznaje kršćaninom prihvaća i pomaže svim ljudima u teškoći, bez obzira na vjersku pripadnost. Na upit o drugim pothvatima koji su predviđeni za ovu godinu, rekao je kako će ove godine morati putovati oko planeta: u dogovoru s mjesnim biskupijama, u veljači će se posvetiti stvarnosti u Nigeriji. „U 2016. godini bili smo nazočni u 150 država, možda čak i više. Zaklada 'Pomoć Crkvi u nevolji', s predivnom velikodušnošću dobročinitelja u mnogim krajevima održava živu nadu. S toga gledišta, mislim da je to naše najljepše poslanje“, zaključio je Alessandro Monteduro.

Papa Franjo krstio 28 djece

Zatražili ste za svoju djecu vjeru; vjeru koja će im se dati u krštenju. Vjera hoće reći život vjere, jer vjeru treba živjeti. Hoditi putem vjere i dati svjedočanstvo vjere, rekao je Papa roditeljima

Vatikan, 8.1.2017. (IKA) – Papa Franjo je na blagdan Krštenja Gospodinova u rijeci Jordanu, 8. siječnja, u Sikstinskoj kapeli krstio 28-ro djece vatikanskih zaposlenika, izvijestio je Radio Vatikan. Obraćajući se roditeljima u spontanoj kratkoj propovijedi Papa je rekao: „Zatražili ste za svoju djecu vjeru; vjeru koja će im se dati u krštenju. Vjera hoće reći život vjere, jer vjeru treba živjeti. Hoditi putem vjere i dati svjedočanstvo vjere. Vjera nije nedjeljno recitiranje 'Vjerovanja', kada odlazimo na misu: nije samo to. Vjera je vjerovanje u ono što je Istina: Bog Otac poslao je svoga Sina i Duha koji nas oživljuje. Ali vjera je i pouzdanje u Boga, a to je ono čemu ih vi trebate naučiti svojim primjerom, svojim životom. Vjera je i svjetlo: u činu krštenja bit će vam dana upaljena svijeća, kao i u prvim danima Crkve. Zbog toga se u ono vrijeme, krštenje i nazivalo 'prosvjetljenjem', jer Vjera prosvjetljuje srce; čini da se stvari vide u drugom svjetlu. Zatražili ste vjeru: Crkva će vjeru vašoj djeci dati u krštenju, a vaš je zadatak da činite te ona raste, da je čuvate te postane svjedočanstvom drugima. To je smisao ovog obreda. I to je ono što sam vam htio reći: čuvati vjeru, činiti da ona raste te postane svjedočanstvom drugima". Budući da su djeca tijekom mise plakala, Papa je u šali prokomentirao: „Započeo je koncert, ah?” "Djeca plaču: to je zbog toga što se nalaze na mjestu koje ne poznaju; ustali su se prije nego obično, možda jedan započne, da 'intonaciju', a drugi ga imitiraju... Neki plaču jednostavno zbog toga što čuju da drugi plaču. Isus je činio isto tako... Drago mi je misliti da je prva Isusova propovijed u štali bila plač – prva! A zatim, kako je obred malo oduljen, netko plače jer je gladan: ako je tako, vi ih mame podojite – bez straha – posve normalno. Kao što je Gospa dojila Isusa. Ne zaboravite: zatražili ste vjeru; na vama je zadaća da tu vjeru čuvate; da činite da raste i da postane svjedočanstvom svima nama i za sve nas: pa i za nas svećenike, biskupe – za sve", istaknuo je papa Franjo.

Papa primio članove Diplomatskog zbora

Vatikan 9.1.2017. (IKA) – Papa Franjo primio je 9. siječnja u audijenciju članove Diplomatskog zbora akreditiranog pri Svetoj Stolici prigodom tradicionalne razmjene novogodišnjih čestitki, javlja Hrvatski program Radio Vatikana. U govoru veleposlanicima Papa je istaknuo zauzimanje religija za mir, potaknuo promicanje razoružanja, a potom se osvrnuo na selilaštvo, primirje u Siriji i na očuvanju stvorenoga. Mir je dar, izazov i obveza, istaknuo je Sveti Otac govoreći o sigurnosti i miru.

Papa je odlučno osudio svaki oblik nasilja, osobito „terorizam fundamentalističke matrice". To je ubilačka ludost koja zlorabi Božje ime i sije smrt u pokušaju da se domogne moći i vlasti. Fundamentalistički terorizam je plod teške duhovne bijede, s kojom je često povezano znatno društveno siromaštvo. Terorizam se može pobijediti istinskim doprinosom vjerskih i političkih vođa, ustvrdio je papa Franjo, dodajući da uvijek treba poštovati vjersku slobodu.

Govoreći o problemu izbjeglištva, Papa je osudio ravnodušnost, a potaknuo sve države na solidarnost. Svi bi se trebali osjećati graditeljima i pridonositi općem međunarodnom dobru, također konkretnim ljudskim gestama, koje su važni čimbenici mira i razvoja, za kojim još uvijek žude brojne države i milijuni osoba. Papa je zahvalio

državama koje velikodušno izlaze u susret potrebitima, podsjetivši pritom na svoje putovanje na grčki otok Lezbos. Osvrćući se na sukob u Siriji, poželio je da primirje bude znak nade. Posebno je spomenuo djecu, koja su žrtve egoizma i nasilja odraslih osoba. Rekao je da je djeci i mladima „oduzeta radost djetinjstva i mladosti". Papa je uputio apel da se jednom završava okonča sukob, koji je „izzavao istinsku humanitarnu katastrofu". Pozvao je međunarodnu zajednicu da „iskorijeni sramotnu trgovinu oružjem kao i utrku u proizvodnji sve ubojitijega oružja". Potaknuo je Izraelce i Palestince da odlučnije pristupe izgradnji mira, a Europu je pozvao da otkrije svoje vrijednosti kako bi se mogla suprotstaviti osipanju. Na kraju je Talijanima poželio da budu jedinstveni u duhu solidarnosti. Tiskovni ured Svete Stolice tom prigodom priopćio je da 182 države održava diplomatske odnose sa Svetom Stolicom. U posljednjem mjesecu 2016. godine, točnije 9. prosinca, uspostavljeni su diplomatski odnosi s Islamskom Republikom Mauretanimom, na razini apostolske nuncijature i veleposlanstva. Spomenutim državama treba pridodati Europsku uniju i Suvereni malteški viteški red. U Rimu 88 veleposlanstva ima urede, uključujući veleposlanstvo Europske unije i Suverenoga malteškoga viteškoga reda, a tijekom protekle godine pridružilo se veleposlanstvo Palestine, nakon stupanja na snagu globalnog ugovora između Svete Stolice i Palestinske države, 26. lipnja, te veleposlanstvo Malezije. U Rimu sjedište imaju uredi Lige arapskih država, Međunarodne organizacije za migracije i Visoko povjerenstvo Ujedinjenih naroda za izbjeglice.

U 2016. godini potpisani su ugovori: Okvirni ugovor između Svete Stolice i Demokratske Republike Kongo o pitanjima od zajedničkoga interesa, 20. svibnja; Okvirni ugovor između Svete Stolice i Srednjoafričke Republike o pitanjima od obostranoga interesa, 6. rujna; Okvirni ugovor između Svete Stolice i Republike Benina o pravnom statusu Katoličke Crkve u Beninu, 22. listopada. Osim već spomenutoga stupanja na snagu globalnoga ugovora između Svete Stolice i Palestinske države, 3. ožujka 2016. godine ratificiran je ugovor između Svete Stolice i Demokratske Republike Istočni Timor o pravnom statusu Katoličke Crkve, a 15. listopada 2016. godine stupila je na snagu Konvencija između Svete Stolice i Vlade Talijanske Republike o oporezivanju, a potpisana je 1. travnja 2015. godine.

Pisani dodatak (Avenant) diplomatskim konvencijama od 14. svibnja i 8. rujna 1828. godine, između Svete Stolice i Francuske Republike stupio je na snagu 23. studenoga 2016. godine, potpisan 25. srpnja. Memorandum o razumijevanju između Državnoga tajništva Svete Stolice i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata o međusobnom izuzeću ulaznih viza za nositelje diplomatskih i posebnih putovnica (diplomatsko osoblje) potpisan je 15. rujna. Sveta Stolica 19. rujna 2016. godine, također u ime i za račun Države Vatikanskog Grada, pristupila je Konvenciji Ujedinjenih naroda protiv korupcije, od 31. listopada 2003. godine.

Prilog dokumenti

Pismo pape Franje biskupima na blagdan Nevine dječice
Vatikan, 2. siječnja 2017.

Dragi brate!

Danas, na blagdan Nevine dječice, dok u našim srcima još uvijek odzvanjaju riječi koje su anđeli uputili pastirima: „Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj" (Lk 2, 10-11), osjećam potrebu obratiti ti se ovim pismom. Dobro je još jednom poslušati taj navještaj; iznova čuti da je Bog usred našeg naroda. Ta sigurnost, koju obnavljamo iz godine u godinu, je izvor naše radosti i nade.

Ovih dana možemo iskusiti kako nas liturgija vodi do srca Božića, uvodi nas u Otajstvo koje nas malo po malo vodi ka izvorima kršćanske radosti.

Kao pastiri pozvani smo pomoći da ta radost u vjerničkom puku sve više raste. Od nas se traži da čuvamo tu radost. Želim ti još jednom uputiti poziv da ne dopustimo da nam se ukrade tu radost, jer mnogo puta razočarani – i to ne bez razloga – stvarnošću, Crkvom, ili čak samima sobom, osjećamo napast da se predamo sladunjavoj melankoliji, lišene nade, koja nam može obuzeti srce (usp. apost. pob. *Evangelii gaudium*, 83).

Božić je također, htjeli mi to ili ne, praćen tugom. Evanđelisti nisu htjeli prikrivati stvarnost kako bi je učinili uvjerljivijom ili privlačnijom. Nisu se u svom opisu koristili lijepim riječima koje su utješne, ali nemaju veze s pravom stvarnošću. Božić za njih nije bio bijeg u svijet mašte u koji su se sklanjali pred izazovima i nepravdama svoga vremena. Naprotiv, izvješćuju da je i rođenje Sina Božjega bio događaj ispunjen tragedijom i tugom. Citirajući proroka Jeremiju, evanđelist Matej ga prikazuje u svoj njegovoj surovosti: „U Rami se glas čuje, kuknjava i plač gorak: Rahela oplakuje sinove svoje" (2, 18). To je bolni nauk majki koje oplakuju smrt svoje nevine djece, žrtava Herodove strahovlade i neutažive žeđi za vlašću.

Taj nauk koji razdire srce možemo i danas čuti, i ne možemo ga i ne želimo zanemariti ili ušutkati. Danas se, nažalost, u našem svijetu – i to pišem s dubokom boli u srcu – još uvijek čuje nauk i plač mnogih majka, mnogih obitelji, zbog smrti njihove djece, njihove nevine djece.

Kontemplirati jaslice znači također kontemplirati taj bolni plač, otvoriti svoje uši i oči da čujemo i vidimo ono što se događa oko nas i imati osjetljivo i otvoreno srce za patnju naših bližnjih, posebice kad su njome pogođena djeca. To također znači shvatiti da se tužno poglavlje povijesti i danas nastavlja ispisivati. Promatrati jaslice odvojeno od svijeta koji nas okružuje značilo bi pretvoriti Božić u lijepu bajku koja pobuđuje tople osjećaje, ali oduzima kreativnu snagu Radosne vijesti koju nam Utjelovljena Riječ želi dati. Ta je napast stvarna.

Može li se doista upoznati kršćansku radost ako okrećemo glavu od te stvarnosti? Može li biti među nama kršćanske radosti ako zanemarimo vapaj naše braće i sestara, vapaj djece?

Sveti Josip bio je prvi kojem je bila povjerena zadaća čuvanja radosti spasenja. Suočen s okrutnim zločinima koji

su se zbivali, sveti je Josip – primjer poslušnog i vjernog čovjeka – znao slušati Božji glas i odazvati se poslanju koje mu je Otac povjerio. A budući da je znao slušati Božji glas i bio poslušan volji njegovoj, postao je osjetljiviji na ono što se događa oko njega i znao je realno sagledati događaje.

Isto se to danas traži od nas pastira: da budemo ljudi kadri čuti, a ne biti gluhi na Očev glas, a time i osjetljiviji na ono što se događa oko nas. Imajući pred očima primjer svetog Josipa, danas se od nas traži da ne dopustimo da nam se ukrade radost. Pozvani smo čuvati je od heroda našeg doba. Poput Josipa, trebamo hrabrost da prihvatimo tu stvarnost, da ustanemo i uzmemo je u svoje ruke (Mt 2, 20). Trebamo hrabrost braniti tu radost od novih heroda našeg doba, koji proždiru nevinost naše djece. Nevinost slomljenu pod teretom jarma ropskog i ilegalnog rada, prostitucije i iskorištavanja. Nevinost uništenu ratovima i prisilnom emigracijom, praćenih gubljenjem svega onoga što za sobom povlači. Na tisuće je naše djece palo u ruke razbojnika, kriminalnih organizacija i trgovaca smrti, koji samo proždiru i iskorištavaju njihove potrebe.

Kao ilustracija može poslužiti podatak da je danas 75 milijuna djece zbog izvanrednih situacija i kriza moralo prekinuti školovanje. Nadalje, u 2015. godini, 68% svih osoba koje su bile žrtve seksualne trgovine u svijetu predstavljaju djeca. Istovremeno, većina sve djece koja su morala živjeti izvan svoje domovine učinila su to zbog prisilnog seljenja. Živimo u svijetu u kojem gotovo polovica djece koja umiru u dobi nižoj od pet godina umire zbog pothranjenosti. Procjenjuje se da je u 2016. godini 150 milijuna djece bilo prisiljeno raditi, od kojih mnogi žive u ropskim uvjetima. Prema najnovijem izvješću UNICEF-a, ako se situacija u svijetu ne promijeni, 2030. godine 167 milijuna djece živjet će u ekstremnom siromaštvu, 69 milijuna djece mlađe od pet godina umrijet će između 2016. i 2030. godine, a 60 milijuna djece neće steći osnovno obrazovanje.

Poslušajmo plač i žalosni nauk te djece; poslušajmo također plač i žalosni jecaj naše majke Crkve, koja plače ne samo zbog boli nanesene njezinoj najmlađoj djeci, već i zato što poznaje grijehe neke od svojih članova: trpljenje, iskustvo i bol maloljetnika koje su svećenici seksualno zlostavljali. Sramimo se toga grijeha. Osobe kojima je bila povjerena zadaća brinuti se za tu djecu uništile su im dostojanstvo. Izražavamo duboko žaljenje zbog toga i molimo za oprostjenje. Pridružujemo se boli žrtava i ronimo suze zbog toga grijeha. Grijeh onoga što se dogodilo, grijeh nepružanja pomoći, grijeh prikrivanja i poricanja, grijeh zlorabe položaja. Crkva također gorko plače zbog toga grijeha svojih sinova i moli za oprostjenje. Danas, na blagdan Nevine dječice, želim da svi obnovimo svoju punu predanost kako se te okrutnosti više ne bi događale među nama. Pronađimo potrebnu hrabrost da poduzmемо sve potrebne korake i štitimo u svemu živote naše djece, kako se ta zlodjela nikada više ne bi ponovila. Pridržavajmo se, jasno i vjerno, „nulte tolerancije" na tome području.

Kršćansku se radost ne gradi na rubu stvarnosti, tako da je se ignorira ili praveći se kao da ne postoji. Kršćanska radost rađa se iz jednog poziva – istog onog kojeg je primio sveti Josip – da se prigrlj i zaštititi život, naročito život svetih

nevinih našeg doba. Božićno vrijeme predstavlja za nas izazov da čuvamo život i pomognemo mu da se rodi i raste. To je vrijeme koje od nas biskupa traži novu hrabrost. Onu hrabrost koja rađa procese buđenja svijesti o stvarnosti u kojoj mnoga naša djeca danas žive i koji će nas potaknuti da radimo na tome da im se osiguraju potrebni uvjeti kako bi se njihovo dostojanstvo djece Božje ne samo poštivalo, već prije svega branilo.

Ne dopustimo da im se ukrade radost. Ne dopustimo da nam se ukrade radost, čuvajmo je i pomozimo joj da sve više raste.

Činimo to s istom onom očinskom vjernošću svetog Josipa i vođeni sigurnom rukom Marije, Majke nježnosti, kako nam srca nikada ne bi otvrdnula.

Uz izraze bratske ljubavi,
FRANJO
Iz Vatikana, 28. prosinca 2016.
Blagdan Nevine dječice, mučenika

„Rahela oplakuje sinove svoje“, ali... „ima nade za tvoje potomstvo“ (Jr 31)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 4. siječnja 2017. - Apel Svetoga Oca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjoj katehezi želim zajedno s vama razmišljati o ženi koja nam govori o nadi proživljenoj u suzama. O nadi koja se živi u suzama. Riječ je o Raheli, ženi Jakovljevoj i majci Josipovoj i Benjaminovoj, koja je, kao što nam pripovijeda Knjiga Postanka, umrla pri porodu svog drugorođenca, to jest Benjaminina.

Prorok Jeremija spominje Rahelu u svojem obraćanju Izraelcima u progonstvu kako bi ih utješio. Čini to riječima punim emocije i poezije, to jest podsjeća na Rahelin plač ali daje nadu.

Ovako govori Jahve:
„Čuj! U Rami se kukanje čuje i gorak plač:
Rahela oplakuje sinove svoje, i neće da se utješi za djecom, jer njih više nema“ (Jr 31, 15).

U tim redcima, Jeremija predstavlja tu ženu iz svoga naroda, koja je veliki matrijarh svoga plemena, u jednoj stvarnosti označenoj patnjom i plačem, ali ujedno perspektivom neslućenog života. Rahelu, koja je u izvješću iz Postanka umrla rađajući i prihvatila tu smrt kako bi sin mogao živjeti, sada međutim, predstavljena od proroka kao žena koja živi u Rami, mjestu gdje su se okupljali izgnanici, plače zbog sinova koji su u stanovitom smislu umrli otišavši u progonstvo; sinova koji, kao što ona sama kaže, „nema više“, zauvijek su nestali.

I zato se Rahela ne želi utješiti. To njezino odbijanje izražava dubinu njezine boli i gorčinu njezina plača. Kada se suoči s tragedijom gubitka sinova, majka ne može prihvatiti riječi i geste utjehe, koje su uvijek neprikladne i nikada ne mogu ublažiti bol jedne rane koja ne može i ne želi zarasti. Njezina je bol velika koliko i njezina ljubav.

Svaka majka zna sve to; i danas ima mnogo majki koje plaču, koje se ne mire s gubitkom sina, neutješne pred smrću koju je nemoguće prihvatiti. Rahela u sebi utjelovljuje bol

svih majki svijeta, svakog vremena, i suze svakog ljudskog bića koje oplakuje nenadoknadive gubitke.

To odbijanje Rahele koja se ne želi utješiti uči nas također kolika se osjetljivosti traži od nas u susretu s patnjom drugih. Da bi se govorilo o nadi onome tko je očajan, potrebno je dijeliti njegov očaj; da bi se otrlo suzu s lica onoga koji pati, treba zajedno s njim plakati. Jedino će tako naše riječi moći stvarno dati malo nade. I ako ne mogu tako govoriti, svojim plačem, svojom patnjom, bolje da šutim; milovanje, gesta i šutnja.

A Bog, svojom osjetljivošću i svojom ljubavlju, odgovara na Rahelin plač pravim a ne lažnim riječima; ovako se naime kaže u nastavku Jeremijina teksta:

Ovako govori Jahve:
„Prestani kukati,
otari suze u očima!
Patnje će tvoje biti nagrađene:
oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske.
Ima nade za tvoje potomstvo“ –
riječ je Jahvina –
„sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj“ (Jr 31, 16-17).

Upravo zbog majčina plača ima još uvijek nade za djecu, koja će se vratiti u život. Ta žena, koja je prihvatila umrijeti prilikom rađanja kako bi sin mogao živjeti, svojim je suzama sada početak novoga života za prognanu djecu, zatvorenike, one koji su daleko od svoje domovine. Na Rahelinu bol i plač Gospodin odgovara obećanjem koje sada može za nju biti razlog prave utjehe: narod će se moći vratiti iz progonstva i, slobodan, živjeti u vjeri svoj odnos s Bogom. Suze su rodile nadu. I to nije lako shvatiti, ali je istina. Toliko puta, u našem životu, suze siju nadu, sjeme su nade.

Kao što znamo, taj Jeremijin tekst je kasnije preuzeo evanđelist Matej i primijenio ga na pokolj nevine dječice (usp. 2, 16-18). Taj nas tekst stavlja pred tragediju ubojstva nezaštićenih ljudskih bića, pred užas moći koja prezire i zatire život. Betlehemska će djeca umrijeti zbog Isusa. A on, nevini Jaganjac, kasnije će i sam umrijeti za sve nas. Božji Sin je ušao u bol ljudi. To se ne smije zaboraviti. Kad mi se netko obrati i postavlja mi teška pitanja, na primjer: „Recite mi, pater, zašto djeca pate?“, ja doista ne znam što bih odgovorio. Samo kažem: „Pogledaj Raspelo: Bog nam je dao svoga Sina, on je trpio, i možda ćeš ondje naći odgovor“. Ali odgovora ovdje [pokazuje na glavu] nema. Samo gledajući ljubav Boga koji daje svojega Sina koji prinosi svoj život za nas, može pokazati neki put utjehe. I zato kažemo da je Božji Sin ušao u bol ljudi, dijelio je i prihvatio smrt; njegova Riječ je konačna riječ utjehe, jer se rađa iz suza.

I na križu će on, umirući Sin, dati novu plodnost svojoj majci, povjerivši je učeniku Ivanu i učinivši je majkom vjerničkog naroda. Smrt je pobijeđena i ispunjava se tako Jeremijino proroštvo. I Marijine suze, kao i Raheline, rodile su nadu i novi život. Hvala!

Apel
Jučer su iz Brazila stigle dramatične vijesti o pokolju koji se dogodio u zatvoru u Manus, gdje je nasilan sukob između suparničkih bandi odnio na desetke ljudskih života. Izražavam žaljenje i zabrinutost zbog toga događaja. Pozivam na molitvu za mrtve, za njihove obitelji, za sve zatvorenike toga zatvora kao i za one koji tamo rade.

Ponavljam ujedno apel da zatvori budu mjesta rehabilitacije i socijalne reintegracije, a životni uvjeti zatvorenika dostojni čovjeka. Pozivam vas da molite za mrtve i žive zatvorenike iz toga zatvora, kao i za sve zatvorenike na svijetu, da zatvori služe ponovnom uključivanju u društvu i da ne budu prenapučeni; neka budu mjesta reintegracije. Pomolimo se zajedno Gospi, Majci zatvorenika: Zdravo Marijo...

Bog se mora roditi u našem srcu

Papin nagovor uz Anđeo Gospodnji na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas slavimo Gospodinovo Bogojavljenje, to jest Isusovo objavljenje koje sja kao svjetlo za sve narode. Simbol toga svjetla koje sja u svijetu i želi prosvijetliti život svakog čovjeka je zvijezda, koja je vodila mudrace u Betlehem. Oni, kaže se u Evanđelju, vidješe „gdje izlazi zvijezda“ (Mt 2, 2) i odlučise slijediti je: dali su voditi se Isusovom zvijezdom.

I u našem životu postoje različite zvijezde, svjetla koja sjaju i usmjeravaju. Na nama je izabrati koja ćemo od njih slijediti. Postoje, na primjer, zvijezde čiji sjaj kratko traje, pojave se i brzo zgasnu, kao što su to sitna životna zadovoljstva: premda su lijepa, nisu dostatna jer kratko traju i ne ostavljaju u srcu mir za kojim težimo. Tu se zatim zasjajujuća svjetla popularnosti i slave, novca i uspjeha, koja obećavaju sve i odmah. To su zavodljiva svjetla koja svojom snagom zasjajuju i vode iz snova o slavi u najcrnju tamu. Mudraci, naprotiv, pozivaju nas slijediti svjetlo koje je stalno i ljupko, kojem nema zalaza, jer nije od ovoga svijeta: dolazi s neba i sja... gdje? U srcu.

To pravo svjetlo je Gospodinovo svjetlo, ili bolje, to je sam Gospodin. On je naše svjetlo: svjetlo koje ne zasjajuje, nego prati i daruje jedinstvenu radost. To svjetlo je za sve i poziva svakoga: možemo tako osjetiti da je i nama upućen današnji poziv proroka Izaije: „Ustani, zasini“ (60,1). Tako je govorio Izaija, prorokujući tu današnju radost Jeruzalemu: „Ustani, zasini“. Na početku svakoga dana možemo prihvatiti taj poziv: ustani, zasini, slijedi danas, među brojnim prolaznim zvijezdama u svijetu, Isusovu sjajnu zvijezdu! Slijedeći ju, imat ćemo radost, kao što se dogodilo i mudracima, koji „kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom“ (Mt 2, 10), jer gdje je Bog ondje je radost. Onaj tko je susreo Isusa doživio je čudo svjetla koje raspršuje tmine i poznaje to svjetlo koje prosvjetljuje i obasjava.

Htio bih vas, s velikim poštovanjem, sve pozvati da se ne bojite toga svjetla i da se otvorite Gospodinu. Posebno bih to htio reći onima koji su posustali u traženju i umorni su; onima koje je shrvala tama života i izgubili su volju za životom: ustani, samo hrabro, Isusovo svjetlo može pobijediti i najgušću tamu; ustani, samo hrabro!

A kako pronaći to Božje svjetlo? Slijedimo primjer mudraca, koje Evanđelje opisuje kao one koji su uvijek u pokretu. Onaj tko voli svjetlo, zapravo, izlazi iz sebe samoga i traga: ne ostaje zatvoren, ne čeka da vidi što će se oko njega dogoditi nego ulaže vlastiti život i izlazi iz sebe samoga. Kršćanski život je stalno putovanje, koje se sastoji od nade i traženja; hod koji se, poput hoda mudraca, nastavlja i kada zvijezda nakratko iščezne iz vida. Na tome putu postoje i zamke koje treba izbjeći: površna i svjetovna naklapanja koja sputavaju korak; paralizirajući hirovi sebičnosti, rupe pesimizma, koji zarobljava nadu. Te su prepreke zaustavile pismoznance o kojima govori današnje Evanđelje. Oni su

znali gdje je svjetlo, ali su ostali na svome mjestu, nisu se pokrenuli. Kad ih je Herod pitao: „Gdje će se roditi Mesija?“, odgovorili su: „U Betlehemu!“ Znali su gdje, ali se nisu pokrenuli. Njihovo je znanje bilo uzaludno: mnogo su znali, ali im to nije ničemu služilo, sve im je njihovo znanje bilo uzaludno. Nije dovoljno znati da se Bog rodio, ako se s njime ne slavi Božić u srcu. Bog se, istina, rodio, ali je li se rodio u tvome srcu? Je li se rodio u mom srcu? Je li se rodio u našem srcu? I tako ćemo ga pronaći, poput mudraca, Marije i Josipa, u štali.

Mudraci su to učinili: našavši dijete, „padnu ničice i poklone mu se“ (r. 11). Nisu ga samo gledali, nisu samo izgovorili neku prigodnu molitvu i otišli, ne, nego su mu se poklonili: ušli su u osobno zajedništvo s Isusom ispunjenom ljubavlju. Zatim su mu darovali zlato, tamjan i smirnu. Učimo se od mudraca ne posvećivati Isusu samo djeliće svoga vremena i tu i tamo poneku misao, inače ćemo ostati bez njegove svjetlosti. Poput mudraca, krenimo, zaodjenimo se svjetlošću, slijedeći Isusovu zvijezdu, i klanjajmo se Gospodinu čitavim svojim bićem.

Nakon Angelusa

Sutra crkvene zajednice Istoka koje se drže julijanskog kalendara slave Božić. U duhu radosnoga bratstva, želim da ih novo rođenje Gospodina Isusa ispuni svjetlom i mirom!

[...]

Mudraci su Isusu darovali svoje darove, ali je zapravo sam Isus pravi Božji dar: on je naime Bog koji se daruje nama, u njemu vidimo milosrdno lice Oca koji nas čeka, prihvaća i uvijek nam prašta; lice Boga koji s nama ne postupa prema našim djelima ili prema našim grijesima, već isključivo prema beskonačnosti svoga neiscrpnog milosrđa. A kad smo već kod darova, i ja sam odlučio dati vama jedan mali dar... nedostaju deve, ali ću vam dati dar. Riječ je o knjižici „Slike milosrđa“. Božji dar je Isus, Očevo milosrđe; i zato, da bi se spominjali tog Božjeg dara, dat ću vam ovaj dar koji će vam razdijeliti siromasi, beskućnici i izbjeglice zajedno s mnogim dragovoljcima i redovnicima koje srdačno pozdravljam i kojima od svega srca zahvaljujem.

Želim da vam ova godina bude godina pravednosti, oprostjenja, vedrine ali povrh svega godina milosrđa! U tome će vam pomoći ova knjiga: džepnog je izdanja, moći ćete je nositi sa sobom. Molim vas, ne zaboravite mi uzvratiti darom svoje molitve. Neka vas Gospodin blagoslovi. Bila vam ugodna ova svetkovina, dobar tek i doviđenja!

Prava misija nije nikada prozelitizam, već privlačenje drugih Kristu

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 8. siječnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas, na blagdan Krštenja Isusova, Evanđelje (Mt 3, 13-17) nam predstavlja prizor koji se odigrao na rijeci Jordanu: među mnoštvom pokornika koji su išli prema Ivanu Krstitelju primiti krštenje nalazi se i Isus. Ivan ga je htio u tome spriječiti riječima: „ti mene treba da krstiš“ (Mt 3,14). Krstitelj je svjestan činjenice da između njega i Isusa postoji velika razlika. No, Isus je došao upravo zato da premosti jaz između čovjeka i Boga: ako je on potpuno na Božjoj strani, također je potpuno na čovjekovoj strani, i ujedinjuje ono što je bilo podijeljeno. Zato traži od Ivana da ga krsti, da se ispuni sva pravednost (usp. r. 15), to jest, da se ispuni naum Oca koji prolazi putom poslušnosti i solidarnosti s krhkim i grešnim čovjekom, putom poniznosti i pune Božje blizine svojoj djeci, jer nam je Bog tako blizak.

U trenutku u kojem Isus, nakon što ga je Ivan krstio, izlazi iz voda rijeke Jordana, s neba se začuo glas Boga Oca: „Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!“ (r. 17). U isto vrijeme Duh Sveti, u liku golubice, silazi na Isusa, čime javno započinje njegovo poslanje spasenja; poslanje koje karakterizira stil poniznog i krotkog sluga, oboružanog samo snagom istine, kao što je Izaija prorokovao: „On ne viče, on ne diže glasa [...] On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stijenj što tinja“ (42, 2-3). Ponizni sluga, to je Isusov stil.

Ovo je misionarski stil Kristovih učenika: naviještati Evanđelje krotko i odlučno, bez nadutosti ili nametanja. Prava misija nije nikada prozelitizam, već privlačenje drugih Kristu. Ali kako? Kako se ostvaruje to privlačenje Kristu? To se čini vlastitim svjedočenjem, polazeći od snažnog jedinstva s njim u molitvi, klanjanju i konkretnoj ljubavi, koja je služenje Isusu prisutnom u najmanjem od naše braće. Po uzoru na Isusa, dobrog i milosrdnog pastira, i vođeni njegovom milošću, pozvani smo učiniti od svoga života radosno svjedočenje koje osvjetljava put i donosi nadu i ljubav.

Ovaj blagdan nam pomaže otkriti dar i ljepotu toga što smo narod krštenika, to jest grešnika – a to smo svi – grešnika spašenih Kristovom milošću, stvarno uronjenih, po Duhu Svetome, u sinovski odnos Isusa s Ocem, prihvaćenih u krilo Majke Crkve, osposobljenih za bratstvo koje ne poznaje granice i prepreke.

Neka Djeвица Marija pomogne svima nama kršćanima sačuvati uvijek živu i zahvalnu svijest o našem krštenju i vjerno slijediti put započet ovim sakramentom našeg rađanja na novi život.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

u kontekstu blagdana Krštenja Gospodinova, jutros sam krstio lijepu skupinu novorođenčadi. Molimo za njih i za njihove obitelji. I htio bih proširiti svoju molitvu na sve roditelje koji se u ovome vremenu pripremaju za krštenje svoga djeteta, ili su ga netom proslavili. Zazivam Duha Svetoga na njih i na djecu, da se taj, tako jednostavan, a opet tako važan, sakrament živi s vjerom i radošću.

Upućujem također poziv na priključivanje Svjetskoj mreži Papine molitva, koja širi, također putem društvenih mreža, molitvene nakane koje predlažem svaki mjesec cijeloj Crkvi. Tako se provodi apostolat molitve a zajedništvo raste.

U ovim danima velike hladnoće mislim i pozivam vas da se sjetite svih onih koji žive na ulici, izloženi hladnoći i mnogo puta ravnodušnosti. Nažalost, neki od njih nisu preživjeli. Molimo za njih i molimo Gospodina da nam zagrije srce kako bismo ih pomogli.

Pozdravljam sve vas, vjernika grada Rima i hodočasnike iz Italije i raznih zemalja, posebice skupinu mladih iz Cagliarija, koje potičem da nastave hod započet sakramentom potvrde. Ujedno im zahvaljujem što su mi pružili priliku da naglasim da potvrda ili krizma nije samo cilj, već također i prije svega polazišna točka u kršćanskom životu. Idite naprijed, s radošću Evanđelja!

Želim vam svima ugodnu nedjelju. Molimo vas da ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Prilog prikazi

U službi istine

Nova knjiga Luke Brajnovića u izdanju Glasa Koncila

"Služiti istini. Memoari, članci, ogledi i studije" nova je knjiga Luke Brajnovića objavljena u biblioteci Hrvatska katolička baština 20. stoljeća u izdanju Glasa Koncila. Knjiga, koju je priredila Matilda Kolić-Stanić, prvi put hrvatskoj javnosti donosi presjek bogata književnoga i publicističkoga opusa nepravedno zanemarenoga novinara, književnika i intelektualca Luke Brajnovića (1919. – 2001.), koji je 1945. emigrirao u Španjolsku.

Izabrani tekstovi prikazuju Brajnovićev doprinos hrvatskoj književnosti i hrvatskome novinarstvu uoči i tijekom II. svjetskoga rata, u predstavljanju grada Zagreba i Hrvatske kao visoko uljudene kulture, u kojoj je intelektualni sloj građanstva sudjelovao u kreiranju modernoga društva, izniknulo na univerzalnim vrijednostima, a u borbi za istinu i čovjekovo dostojanstvo pokazao je otpor svakom totalitarizmu. Zahvaljujući njegovu međunarodnom ugledu koji je stekao svojim perom i kao glasovit sveučilišni predavač, svijet španjolskoga govornoga područja, a napose španjolsko društvo u drugoj polovici 20. stoljeća, otkrivali su pravu sliku hrvatskoga društva i kulture.

Uz izvorne Brajnovićeve tekstove knjiga sadrži uvodni esej o povijesno-političkim okolnostima Brajnovićeva života i djelovanja, Brajnovićev životopis, bibliografiju, literaturu, kazalo pojmova i napomenu. (ika-vp/kj)

Godišnjak ogranka Matice hrvatske u Vinkovcima posvećen vlč. Josipu Pavloviću

Ogranak Matice hrvatske u Vinkovcima aktivnosti u 2016. godini zaokružio je predstavljanjem novog broja Godišnjaka. Godišnjak br. 33 za 2015. godinu predstavljen je u četvrtak 29. prosinca u dupkom punoj dvorani vinkovačke Matice hrvatske. "Drago nam je da nastavljamo tradiciju od 1960. godine i da je pred našim članovima i svim čitateljima 33. godišnjak Ogranka Matice hrvatske. To je naša periodika na koju smo ponosni, a ovaj broj posvećen je jednom od hrvatskih i vinkovačkih velikana 20. stoljeća čiji se plodovi i danas još ubiru. Riječ je o Josipu Pavloviću, čovjeku koji je godinama bio vinkovački župnik, od onih teških vremena II. svjetskog rata pa kroz razdoblje komunizma sve do odlaska u mirovinu. Sretni smo što smo ovaj broj mogli posvetiti njemu", istaknuo je predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Vinkovcima doc. dr. Dražen Švigelj.

Josipu Pavloviću posvećena su dva priloga u Godišnjaku: osvrt Matije Nikolina "Josip Pavlović – čovjek i svećenik" i govor kojim se vinkovački župnik mons. Tadija Pranjić u ime vinkovačkih vjernika i svećenika Vinkovačkoga dekanata oprostio od Josipa Pavlovića na ukopu u Đakovu 1984. godine.

Mons. Pranjić o svom prethodniku Josipu Pavloviću govorio je i na promociji Godišnjaka. Svoje prve svećeničke korake nakon studija počeo sam u Vinkovcima. Bio sam tri godine njegov župni vikar i dobro sam ga upoznao. To je bio čovjek široke kulture i naobrazbe, dobra i plemenita srca, koji je prošao teško vrijeme, ali je bio uvijek spreman pomoći čovjeku. Večeras ću iznijeti i jednu stvar koju vjerojatno nitko ne zna, koju mi je rekao kada je odlazio, a vezano uz događaje neposredno nakon II. svjetskog rata, kada su mnogi svećenici bili odvođeni preko noći da se više nikada nisu vratili svojim kućama i svojim župnim uredima. Rekao mi je tada jednu tajnu koju više ne moram čuvati, a to je činjenica

da se i vinkovački župnik Josip Pavlović po ulasku tzv. oslobodilačke vojske 1945. u Vinkovce našao na popisu za likvidaciju, a toj je sudbini izbjegao zahvaljujući dojavu da se skloni. "Hvala Bogu nije bio likvidiran. Ostao je tu još dugo godina i učinio je jako puno za ovaj grad", kazao je mons. Pranjić.

Urednica Godišnjaka je Višnja Sorčik, prof. Program predstavljanja novog Godišnjaka Matice hrvatske Vinkovci upotpunio je i glazbeni dio u kojemu je nastupio gost iz Češke, pijanist David Hausknecht. (ika-sk/sa)

„Pastoralije” – nova knjiga dr. Ivice Raguža

U nizu Panni objavljena je osma knjiga dr. Ivice Raguža, dekana i dogmatičara na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Đakovu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku pod naslovom „Pastoralije”.

Knjiga donosi promišljanja o svećeničkoj, napose o župničkoj službi koje je autor objavljivao u Vjesniku Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije. Nakana je tih teološko-praktičnih promišljanja da se ponovno vrati dostojanstvo svećeničkoj, župničkoj službi u Crkvi. Kako autor ističe u predgovoru, župnik nije "gazda", "šef" svoje župne zajednice, što se ponekad može čuti u nekih svećenika, on nije "gospodar vjere, nego suradnik radosti" svoje zajednice (usp. 2 Kor 1,24). U tom duhu donose se mnoge teme svećeničkoga, župničkoga života: pastirska služba, svećenik kao upravitelj, svećenik i žena, važnost propovijedanja, svećenik usputnik i mnoge druge teme. Sva promišljanja, ističe se u predgovoru, imaju nakanu pobuditi u svećenicima, župnicima "fervorem caritatis" - "strast ljubavi" prema Isusu Kristu i župnim zajednicama, da župnici budu što svetiji dušobrižnici. Knjiga je prvenstveno namijenjena svećenicima, ali i svim vjernicima laicima koji se žele upoznati sa svećeničkom službom. (ika-tu/sa)

"Odgajati za međukulturalni dijalog u katoličkoj školi"

Dokument Kongregacije za katolički odgoj

Dokument "Odgajati za međukulturalni dijalog u katoličkoj školi" Kongregacije za katolički odgoj, koji je u hrvatskom prijevodu objavljen u izdanju Kršćanske sadašnjosti, odgovara na sve veće zahtjeve suvremenog svijeta za međukulturalnim dijalogom, odnosno kako ga vrednovati i provoditi u katoličkim školama.

Nije lako uspostaviti uravnotežen i pomirljiv odnos između već postojećih i novih kultura, koje su često obilježene suprotnim navikama i običajima. Crkva pokazuje zanimanje za dijalog među kulturama kao važno sredstvo u korist miroljubivog društva, a škole u tom pogledu imaju osobito veliku odgovornost.

Kongregacija za katolički odgoj, vjerna zadaći produbljanja načela katoličkog odgoja koji joj je bio povjeren nakon Drugoga vatikanskog koncila, želi pridonijeti da se u katoličkim školama i odgojnim ustanovama pokrene odgoj za međukulturalni dijalog pa su glavni naslovnici ovog dokumenta roditelji, koji su prvi po naravi odgovorni za odgoj djece, kao i tijela koja u školi zastupaju obitelj; ravnatelji, nastavnici i osoblje katoličkih škola, koji sa đacima tvore odgojnu zajednicu; nacionalna i biskupijska povjerenstva; redovničke zajednice, biskupi, vjernički pokreti i udruge te druga tijela koja se pastoralno brinu za odgoj. (ika-sp)